

Beleidsplan van de Hervormde Gemeente te Nijkerkerveen voor de periode 2014-2018

"Ik ben de wijnstok, u bent de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen".

Johannes 15: 5

Beleidsplan van de Hervormde Gemeente te Nijkerkerveen voor de periode 2014-2018

"Ik ben de wijnstok, u bent de
ranken; wie in Mij blijft, en Ik
in hem, die draagt veel
vrucht, want zonder Mij kunt
u niets doen".

Inhoudsopgave

Hoofdst

na

1	Achtergrond, doel en opzet van het beleidsplan	6
1.1	De achtergrond van het beleidsplan	6
1.2	Het doel van het beleidsplan	6
1.3	De opzet van het beleidsplan	6
2	De identiteit van onze gemeente	8
2.1	Concretisering van de identiteit	8
2.2	Onze plaats binnen de PKN	9
2.3	Verbondenheid met de Gereformeerde Bond	9
2.4	Relatie tot de andere PKN-gemeenten in ons dorp	10
3	De ambten in onze gemeente	11
3.1	Man, vrouw en ambt	11
3.2	De verkiezing van de ambtsdragers	12
4	De samenkomende gemeente	13
4.1	Waarom zou ik naar de kerk gaan?	13
4.2	De liturgie in de eredienst	14
4.3	De gemeentezang: welk Liedboek?	15
4.4	De sacramenten in de eredienst	15
4.5	Aangepaste eredienst: God ziet het hart aan	16
4.6	Bijzondere eredienst: opening/sluiting winterwerk	17
4.7	De Huwelijksdienst	18
4.8	De Belijdenisdienst	18
4.9	De Rouwdienst	19
5	De Lerende Gemeente: vreugdevolle noodzaak	20
5.1	De prediking	20
5.2	De catechisatie	20
5.3	De verenigingen	21
6	De pastorale gemeente	23
6.1	Pastorale zorg	23
7	De diaconale gemeente: een helpende hand	25
7.1	Diaconaat in de eigen gemeente	25
7.2	Diaconaat buiten de eigen gemeente	26
8	De missionaire gemeente	28
8.1	Evangelisatie in eigen gemeente en land	28
8.2	Zending over de grenzen van ons land	29
9	Kerkrentmeesterlijke taken	30
9.1	Beheer van de gebouwen	30
9.2	Personele aangelegenheden	30
9.3	Ledenadministratie / ontwikkeling ledenbestand	31
9.4	Financiën	32

10	Samenvatting	33
I		
II		
III	Eigen verklaring	41
IV	Orde van dienst	42
V	Terugloop ledenaantal 1993-2013	43

Voorwoord

Wij *geloven met het hart en belijden met de mond* dat er één God is in Wie drie Personen zijn. Deze goede God heeft alle dingen geschapen en Hij onderhoudt Zijn schepping van dag tot dag. Ook na de zondeval in het paradijs laat Hij onmiddellijk zien dat Hij niet onze dood op het oog heeft maar juist ons leven. Als de mens, nadat hij zichzelf door zijn ongehoorzaamheid in zowel de lichamelijke als de geestelijke dood heeft geworpen, wegvlocht voor zijn Schepper, zoekt die goede God hem toch op met de woorden: “Waar ben je”. Niet om de mens onmiddellijk te straffen, maar om hem te troosten met de belofte dat Hij Zijn Zoon zal geven om voor redding te zorgen. Deze belofte, bekend geworden onder de naam “moederbelofte”, laat ons zien dat de HEERE de straf die ons de vrede aanbrengt op Zijn Zoon legt. Dan al zien we Gods opzoekende liefde.

Dat evangelie, *die goede boodschap*, moet verkondigd worden aan alle volken. Eerst aan Gods volk Israël. Daarna en van daaruit over de hele wereld: “Gaaf dan heen, onderwijst alle volken, hen dopende in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb”. Dat is de opdracht van Jezus aan Zijn discipelen. Gewone mensen met een verschillende achtergrond. Mensen met uiteenlopende karakters en talenten. En allemaal krijgen ze van de opgestane Heiland, als Hij ze in Zijn opzoekende liefde bijeen heeft geroepen, die opdracht. Mensen die even eerder, als het er in de hof van Gethsémané op aan komt, als echte Adamskinderen nog zijn weggevlucht. Met die opdracht beginnen de discipelen zodra ze op het Pinksterfeest de Heilige Geest hebben ontvangen. Dan krijgen ze moed en krachten om die goede boodschap te gaan verkondigen.

Zo is er dan *hoop voor een wereld* verloren in schuld. Gods lankmoedigheid, die het menselijke geduld – dat niet meer is dan een ‘kort lontje’ - ver te boven gaat, is genadetijd. Gods gunst die te zien is in de geschiedenis van het hele menselijke geslacht met al zijn wel en wee. In Zijn algemene genade laat de Heere de zon schijnen en de regen neerdalen op alle mensen, goede en slechte, en maakt Hij menselijk leven mogelijk. Al vele duizenden jaren laat de Heere zien dat Hij ‘traag tot toorn’ is. Let wel: het is geen afstel! Eens komt Hij om de aarde te richten. In Zijn lankmoedigheid stelt Hij nog steeds het gericht uit opdat aan de mens de gelegenheid wordt geboden zich te bekeren. En de Heere Zelf zorgt ervoor dat in de tijd Zijn Huis vol wordt.

Ten diepste moet het toch hierom gaan bij het schrijven van een beleidsplan. Wat is onze roeping hier in ons dorp. Want die genadetijd strekt zich ook uit over *ons dorp*, over *onze gemeente*, over *ieder persoonlijk*. Het heden is de tijd om deelgenoot te zijn of te worden van Gods bijzondere genade die is weggelegd voor degenen die Hem vrezen. Gods opzoekende liefde werkt nog steeds. En daarvoor gebruikt Hij mensen als middel in Zijn hand; gebruikt Hij Zijn gemeente hier op aarde. Gebruikt Hij ook onze gemeente die toch eerst en vooral een stukje van Zijn gemeente is. Geloven we dat nog, ieder met eigen hart, en belijden we dat nog, ieder met eigen mond?

Hoofdstuk 1: Achtergrond, doel en opzet van het beleidsplan

Dit beleidsplan wil voor de periode van 2014 – 2018 richting geven aan de uitvoering van het beleid. Het wil een nuttig hulpmiddel zijn voor ons als kerkenraad van onze gemeente en ten dienste van onze gemeente. Het gaat hierbij om het verwoorden van een visie op onze gemeente, om het benoemen van concrete onderwerpen en nieuwe ontwikkelingen die om antwoord vragen. In dit hoofdstuk willen wij duidelijk maken wat achtergrond, doel en opzet is van het beleidsplan.

In alles wat wij ter hand willen nemen, bekennen wij onze afhankelijkheid van de zegen van de Heere. Een zegen die we niet kunnen missen, wil dit plan dienstbaar kunnen zijn aan de instandhouding en opbouw van onze gemeente die toch eerst en vooral Zijn gemeente is. “Zo de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs werken de bouwlieden hieraan”.

1.1 De achtergrond van het beleidsplan

De opstelling van een beleidsplan voor onze hervormde gemeente in Nijkerkerveen is een verplichting die de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland in ordinantie 4 artikel 8 lid 5 aan elke gemeente oplegt. In overleg met het college van diakenen en het college van kerkrentmeesters wordt dit beleidsplan opgesteld voor de duur van vier jaar. Wij hebben besloten om ons bij de voorbereidende werkzaamheden voor de opstelling van een conceptbeleidsplan te laten bijstaan door een commissie die bestaat uit zeven leden van onze gemeente. In deze commissie hebben twee jongeren, twee ouderen en drie leden uit de ‘middenleeftijd’ zitting genomen.

De kerkenraad heeft zich in zijn vergadering van 28 januari 2014 over het advies van de commissie beraden en een voorlopige beslissing genomen. Het is een voorlopige beslissing omdat wij, conform de kerkorde, het gevoel van de hele gemeente willen peilen en na willen gaan of er draagvlak is voor de te nemen beslissing. Op de gemeenteavond van hebben wij hieraan gehoor gegeven, waarna wij, gehoord de gemeente, op het beleidsplan definitief hebben vastgesteld.

1.2 Het doel van het beleidsplan

Onze God is een God van orde. Dat blijkt al in Zijn Schepping: orde scheppen in de chaos. Dat blijkt ook in Zijn herscheppende werk. Het doel van het beleidsplan is dan ook de geestelijke opbouw van de gemeente. De plannen die wij maken, hebben ten diepste de uitbreiding van Gods Koninkrijk als het hoogste doel. Met de verwoording van de middelen hiertoe in een beleidsplan willen we de continuïteit waarborgen en een goede overdracht bij wisselingen in de kerkenraad bevorderen. Dit geldt ook voor de onder de verantwoordelijkheid van de kerkenraad vallende verenigingen en commissies.

Ook onze gemeente heeft sterk te lijden onder de secularisatie, de kerkverlating. Wij hebben de laatste tien jaar eveneens te maken met kerkverandering; leden die om welke reden ook zich over laten schrijven naar andere kerkelijke gemeenten. Een rol speelt ook de jarenlange afwezigheid van de bouw van nieuwe woningen, waardoor veel jeugd noodgedwongen ons dorp verlaat. De kerkenraad heeft meer dan tien jaar geleden de burgerlijke overheid hier al op gewezen. We komen hierop nog terug in hoofdstuk 9 dat handelt over de taken van de kerkrentmeesters. Doel van dit beleidsplan is ook om elkaar handvatten aan te reiken opdat we bijeenhouden en bijeenbrengen wat bij elkaar hoort.

1.3 De opzet van het beleidsplan

Onze hervormde gemeente erkent de Bijbel als het onfeilbare en gezaghebbende Woord van God. Dat Woord is de vaste grond waarop wij bouwen. Het vormt het fundament van ons leven en leren.

In ons beleidsplan willen wij in acht hoofdstukken aandacht besteden aan:

- de identiteit van onze gemeente
- de ambten in onze gemeente
- de samenkomende gemeente
- de lerende gemeente

- de pastorale gemeente
- de diaconale gemeente
- de missionaire gemeente
- beheer en financiën van de gemeente: de taak van de kerkrentmeesters

Elk hoofdstuk bestaat uit een aantal *paragrafen* waarin we elke keer zo concreet mogelijk in willen gaan op de volgende vragen:

- Wat doen we nu (de huidige situatie)
- Wat willen we gaan doen (de toekomstige situatie / het doel)
- Hoe denken we ons doel te bereiken (de weg naar het doel)

Hoofdstuk 2: De identiteit van onze gemeente

In gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift belijden wij dat de gemeente het lichaam van Christus is, door de verkiezende liefde van de Vader en krachtens de werking van de Heilige Geest. De gemeente belijdt dit algemeen ongetwijfeld christelijke geloof in de drie-enige God met de woorden van de drie algemene belijdenisgeschriften, te weten:

- de Apostolische Geloofsbelijdenis (vanaf plm. het jaar 170 en daarna tot stand gekomen)
- de geloofsbelijdenis van Nicea (325), voltooid op het concilie van Constantinopel (381)
- de geloofsbelijdenis van Athanasius voltooid in het jaar 333 na de geboorte van Christus.

De gemeente wil ook staan in de traditie van de Reformatie en trouw zijn aan de belijdenis van het voorgeslacht. Daarom weet ze zich in haar belijden ook gebonden aan de drie bijzondere belijdenisgeschriften van de kerk – de zogenoemde ‘Drie Formulieren van Enigheid’, namelijk:

- de Nederlandse Geloofsbelijdenis (de Confessio Belgica, 1561, Guido de Brès)
- de Heidelbergse Catechismus (1563, Caspar Olevianus en Zacharias Ursinus)
- de Dordtse Leerregels (1618/1619, synode van Dordrecht)

Aan deze zes belijdenisgeschriften en die alleen weet de hervormde gemeente van Nijkerkerveen zich, ook na de in 2004 tot stand gekomen fusie met andere kerken, met het hart verbonden.

2.1 Concretisering van de identiteit

Het is belangrijk om telkens opnieuw de identiteit van de gemeente concreet te maken, zeker in onze tijd waarin veranderingen elkaar in snel tempo opvolgen. Daarom willen we in deze paragraaf aandacht besteden aan de in hoofdstuk 1 genoemde drie vragen: ‘wat doen we nu’, ‘wat willen we doen’ en ‘hoe willen we het doen’.

2.1.1. Wat doen we nu?

De hervormde gemeente in Nijkerkerveen is, vergeleken met de meeste hervormde gemeenten in ons land, betrekkelijk jong te noemen. In 1908 is het kerkgebouw officieel in gebruik genomen; in 1911 verklaart het provinciale bestuur de buurtschap Nijkerkerveen tot een zelfstandige gemeente. De gemeente behoort dan tot de ‘confessionele modaliteit’ en is verplicht per kerkdienst minstens één gezang te laten zingen. Net als in de ‘moedergemeente’ Nijkerk is er ook in Nijkerkerveen een stroming aanwezig die zich in prediking en liturgie verbonden weet met de modaliteit van de Gereformeerde Bond in de Nederlandse Hervormde Kerk. Halverwege de jaren vijftig van de vorige eeuw voltrekt zich qua richting een wijziging in de Hervormde Gemeente. De kerkenraad beroept dan predikanten die zich rekenen tot de Gereformeerde Bond. Kerkenraad en gemeente weten zich gebonden aan een schriftuurlijk-bevindelijke prediking. Een appellerende prediking die mensen oproept tot bekering, om onze oude natuur te doden en in een nieuw godzalig leven te wandelen.

2.1.2. Wat willen we gaan doen?

We willen de gemeente bewaren bij het Woord van onze Drie-enige God. Hierbij kunnen wij geen ogenblik zonder Zijn hulp en leiding. We willen de gemeente ook houden bij de aan het Woord van God ontleende belijdenisgeschriften die we hierboven genoemd hebben. Hiermee kiezen wij voor de klassieke lijn van het gereformeerde belijden. Met klassiek bedoelen wij dat we de vertrouwde inhoud en vormen van de gemeente niet laten bepalen door de dynamiek en de hectiek van deze tijd. Alle moderne ontwikkelingen willen en moeten wij toetsen aan het Woord van God en de door ons onderschreven belijdenisgeschriften. ‘Klassiek’ heeft de geur van ‘star’ en ‘ouderwets’ en wordt daarom nogal eens als afgedaan en afgedankt beschouwd. ‘Klassiek’ betekent echter ‘van vroeger maar niet verouderd’. Het heeft immers zijn waarde door de hele geschiedenis van Gods Kerk op aarde bewezen. Zowel in de tijd van het Oude en Nieuwe Testament als in de hele geschiedenis van de christelijke gemeente.

2.1.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Het is daarom dringend nodig om in de prediking, het pastoraat en alle andere activiteiten die onder het gezag van de kerkenraad plaatsvinden, de kennis van Schrift en Belijdenis te bevorderen. Te denken valt hierbij aan

Bijbelstudie en bestudering van alle zes belijdenisgeschriften. De kerkenraad zal zich in deze beleidsperiode beraden over de manier waarop aan de bevordering van deze kennis invulling kan worden gegeven. Daarbij houden we rekening met de verschillen in leeftijd van de leden van onze gemeente.

2.2 Onze plaats binnen de PKN

De in 2004 tot stand gekomen fusie tussen de Hervormde Kerk, de Gereformeerde Kerken en de Lutherse kerk heeft ons gebracht op een weg die wij niet begeerd hebben en waarover wij in geweten bezwaard zijn. In de plaatselijke situatie heeft dit tot gevolg gehad dat uiteengedreven is wat bij elkaar hoort. Het verdriet hierover is nog steeds zichtbaar en voelbaar.

2.2.1. Wat doen we nu?

Ondanks onze bezwaren tegen deze fusie weten wij ons binnen het geheel van de landelijke kerk nochtans geroepen tot een getuigend en belijdend spreken. Daartoe heeft de kerkenraad van onze gemeente ondertekend de 'Verklaring, verbonden met het gereformeerd belijden' zoals vastgesteld door de synode van de Hervormde Kerk op 12 december 2003. De complete tekst van deze verklaring is in bijlage I van dit beleidsplan opgenomen. De kerkenraad heeft ook het *Convenant van Alblasterdam* onderschreven waarin wij als Hervormde Gemeente van Nijkerkerveen uitspreken kerk te willen blijven op de huidige basis van Schrift en Belijdenis, overeenkomstig Gods Woord. De complete tekst van dit 'Convenant' is in bijlage II van dit beleidsplan opgenomen.

Op 22 april 2004 hebben wij een 'Eigen Verklaring' vastgesteld die in bijlage III van dit beleidsplan is opgenomen. Alle drie de preambules zijn in de 'Plaatselijke regeling ten behoeve van het leven en werken van de hervormde gemeente te Nijkerkerveen' die is vastgesteld op 22 december 2004, opgenomen.

2.2.2. Wat willen we gaan doen?

Wij willen, tien jaar na de fusie, ook de komende periode blijven vasthouden aan de inhoud van 'De Verklaring', van 'Het Convenant' en van de 'Eigen Verklaring'. Voortschrijding van de tijd brengt al snel met zich mee dat het 'waarom' van de drie verklaringen op de achtergrond raakt. Gezien de ontwikkelingen in de hele kerk blijft het noodzakelijk ze alle drie helder op het netvlies te houden.

2.2.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Wij zullen nagaan hoe we in de komende periode dit nog eens op een gemeenteavond gaan bespreken.

2.3 Verbondenheid met de Gereformeerde Bond

In 1906 is de 'Gereformeerde Bond tot verbreiding en verdediging van de Waarheid in de Nederlandse Hervormde Kerk' opgericht. Al in de 19^e eeuw, de eeuw waarin velen de Hervormde Kerk hebben (moeten) verlaten, zijn voorlopers van de Gereformeerde Bond actief. Vooral in de gemeenten waaraan zij als predikant verbonden waren. Zij zijn bekend geworden onder de naam van 'Zij die bleven'. De doelstelling van de Gereformeerde Bond staat omschreven in artikel 4 van zijn statuten. Het doel van de vereniging is, samengevat, de verbreiding en verdediging van de gereformeerde waarheid binnen de Protestantse Kerk.

2.3.1. Wat doen we nu?

Onze gemeente weet zich verbonden met de "Gereformeerde Bond". In de prediking wordt in de hervormde gemeenten die zich houden aan de gereformeerde grondslag nauwe aansluiting gezocht bij de belijdenisgeschriften van de kerk der Reformatie. In de kerkdiensten hanteren we een sobere liturgie met gebruikmaking van de psalmen. Wij hechten eraan de zogenaamde 'leerdiensten' in ere te houden.

2.3.2. Wat willen we gaan doen?

Onze tijd kent elkaar snel opvolgende veranderingen die voortdurend een heldere verantwoording van ons belijden noodzakelijk maken. Antwoorden in de sfeer van "zo hebben we het altijd gedacht en gedaan" werken niet meer en worden afgedaan als dooddoeners. Daarom moeten we telkens opnieuw Gods Woord en de belijdenisgeschriften uitleggen en toepassen in de concrete situaties van de 21^e eeuw.

2.3.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Met studie en bezinning willen we een bijdrage leveren aan het doel dat ons voor ogen staat. Als middelen hiervoor willen we intensiever gebruik maken van het materiaal dat het Hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond ons aanreikt. We denken hierbij aan het weekblad 'De Waarheidsvriend' en aan diverse brochures waarin actuele onderwerpen aan de orde komen. Voor een goede toerusting voor onze taak in het leven van alle dag zijn de boekjes uit de Artiosreeks uitermate geschikt. We denken bijvoorbeeld aan het boekje 'Technologie, overal om ons heen', dat ons inzicht wil geven in moderne ontwikkelingen in christelijk perspectief.

Voor de jeugd van de gemeente denken we aan materiaal dat de HGJB en het HJW (Hervormd JeugdWerk) aanreikt. In vergaderingen van de kerkenraad, op diverse verenigingen en op gemeenteavonden willen we aan deze studie en bezinning gestalte geven.

2.4 Relatie tot de andere PKN-gemeenten in ons dorp

Er is in ons dorp vanouds al een Gereformeerde Kerk aanwezig die, evenals de Hervormde Kerk, is ontstaan vanuit de moedergemeente in Nijkerk. Medio de jaren vijftig van de vorige eeuw is de deelgemeente Eben Haëzerkerk, eveneens behorend tot de landelijke Hervormde Kerk, ontstaan. Nu, na zestig jaar terugkijkend op deze periode, waarin de Gereformeerde Bondsmodaliteit en de Confessionele modaliteit definitief gescheiden zijn opgetrokken, moeten we erkennen dat er in die heftige jaren ook sprake is geweest van 'onheilig vuur'. De onderlinge menselijke verhoudingen hebben eronder geleden, tot in families toe. Gelukkig zijn inmiddels de onderlinge verhoudingen vrijwel geheel genormaliseerd. Het is een christenplicht elkaar vriendelijk te blijven bejegenen, ook als wegen uiteengaan.

2.4.1. Wat doen we nu?

Vanaf 2004 is elk van de drie gemeenten een zelfstandig opererende gemeente binnen de Protestantse Kerk in Nederland. De onderlinge contacten die er zijn, zijn vrijwel alle van incidentele aard en niet geformaliseerd. Gezamenlijke diensten, laat staan een fusie tussen de drie gemeenten, is niet aan de orde. Zowel inhoudelijk als kerkhistorisch bezien zijn de verschillen daarvoor te groot. Enige vormen van onderlinge afstemming en activiteiten doen zich sinds korte tijd wel voor. Te denken valt aan de Alfacursussen en activiteiten op het gebied van evangelisatie. Incidenteel zijn er bijeenkomsten waaraan alle drie de kerkenraden deelnemen.

2.4.2. Wat willen we gaan doen?

De laatste tien jaar is onze gemeente sterk gekrompen; bijna gehalveerd vergeleken met 1 januari 2004. Toch willen wij als zelfstandige Hervormde Gemeente op gereformeerde grondslag verder gaan. Omdat een schriftuurlijk-bevindelijke prediking ons te lief is om ze op te geven. Wij zullen dan ook, gegeven de situatie van een sterk krimpende gemeente, contacten leggen met ons omringende gemeenten van dezelfde identiteit. Het ligt voor de hand om in voorkomend geval te kijken naar onze moedergemeente Nijkerk of de buurgemeente Hoevelaken.

We zullen ons de komende periode bezinnen op de vraag of en zo ja, hoe er op dorpsniveau, met behoud van ieders eigen identiteit, afstemming met de andere twee PKN-gemeenten wenselijk of zelfs nodig is. Hierbij valt te denken allerlei zaken die op het praktische vlak liggen. Bijvoorbeeld op het gebied van diaconale werkzaamheden als gevolg van wijzigingen in de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO).

2.4.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

We gaan zo mogelijk besprekingen voeren met de Hervormde Gemeenten van dezelfde identiteit in Nijkerk en/of Hoevelaken. Ook in die gemeenten is in meerdere of mindere mate sprake van krimp.

Binnen onze dorpsgemeenschap is het noodzakelijk om de punten waarop er sprake is van enige samenwerking te evalueren en op basis van die evaluatie opnieuw te beslissen. We denken dan concreet aan de Alfacursus, evangelisatieactiviteiten en de incidentele contacten tussen de drie kerkenraden in ons dorp. Een ander punt waarover met elkaar gesproken kan worden, is de organisatie van de 'werken van barmhartigheid'. Dan gaat het om de zorg voor degenen die in onze dorpsgemeenschap zorg nodig hebben. We komen hierop terug in het hoofdstuk 'de diaconale gemeente' (blz. 25).

Hoofdstuk 3: De ambten in onze gemeente

De ambten in onze gemeente zijn terug te leiden tot het drievoudige ambt van de Heere Jezus. Hij is immers onze *Profeet, Koning en Priester*. Hij heeft dezelfde ambten ook ingesteld om door middel van mensen de christelijke gemeente te dienen. Wij kennen in onze kerken:

- De herder en leraar (predikant) die de gemeente dient door haar te leiden in de grazige weiden van Gods Woord. Dat vindt plaats door de bediening van het Woord (de preek) en de Sacramenten (de heilige doop en het heilig avondmaal). Zie verder in de hoofdstukken die handelen over de samenkomende en over de lerende gemeente op pagina 13 t/m 21.
- De opzieners (de ouderlingen) die de gemeente regeren en opzicht uitoefenen. Aan hen is de pastorale zorg van de gemeente toevertrouwd. Zie verder in het hoofdstuk over de pastorale gemeente op pagina 23.
- De diakenen aan wie de dienst van barmhartigheid is toevertrouwd; een dienst die gepaard gaat met gebed. Zie verder in het hoofdstuk over de diaconale gemeente op pagina 25.

Behalve deze drie bijzondere ambten spreken we ook wel over ‘het ambt van alle gelovigen’. Dit ambt blijkt in de praktijk veelal niet zo te leven. Gods Woord leert ons echter dat we als leden van de gemeente naar elkaar hebben om te zien, zowel in geestelijk als in materieel opzicht. Datzelfde Woord leert ons ook dat we hebben om te zien naar degenen die ‘buiten staan’. Zie verder in het hoofdstuk dat handelt over de ‘missionaire gemeente’ op pagina 28.

3.1 Man, vrouw en ambt

De kerkorde van de PKN stelt de drie ambten open voor zowel mannen als vrouwen in de gemeente. Vrijzinnige, middenorthodoxe en confessionele gemeenten in de voormalige Hervormde Kerk hebben sinds 1951 de ambten al opengesteld voor vrouwen. De Gereformeerde Bond was de enige richting in deze Kerk die op grond van Gods Woord de ambten niet heeft opengesteld voor de vrouw. De laatste jaren zien we echter ook in gemeenten die zich tot de Gereformeerde Bond rekenen, een verschuiving optreden. Ook binnen ‘de Bond’ zijn er gemeenten die de vrouw tot het ambt toelaten. Een van de hoofdargumenten is dat de woorden in bijvoorbeeld 1 Cor. 14 en 1 Tim. 2 moeten worden begrepen tegen de achtergrond van de cultuur in de dagen van Paulus. Die woorden zijn, zo wordt dan gezegd, niet langer meer van kracht in onze geëmancipeerde cultuur.

3.1.1. Wat doen we nu?

In onze gemeente stemmen we tot op heden in met het standpunt van de Gereformeerde Bond. Wij achten vanuit en in gehoorzaamheid aan de Schrift dat de drie ambten alleen toegankelijk zijn voor mannelijke leden van de gemeente.

3.1.2. Wat willen we gaan doen?

De Hervormde Gemeente van Nijkerkerveen wil ook in de komende tijd blijven bij het gezag van Gods Woord, ook op het gebied van de ambten. Daarom zullen in onze gemeente alleen mannelijke belijdende leden van de kerk en vervuld met de Heilige Geest geroepen worden tot het ambt door een wettige verkiezing. We beseffen dat moderne gedachten over het ambt ook aan onze gemeente niet voorbij zullen gaan. Ontwikkelingen staan niet stil en wij zullen hierop antwoord moeten kunnen geven. Ook als het gaat over de taken van de vrouw in de christelijke gemeente van de 21^e eeuw.

3.1.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Het hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond heeft onlangs een brochure uitgebracht met de titel “Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. Over man, vrouw en ambt”. Het hoofdbestuur maakt hierin duidelijk wat de Bijbelse gronden zijn voor de roeping van alleen mannelijke leden tot de ambten. Er komt ook nog een brochure waarin uiteengezet zal worden welke taken de vrouw volgens Gods woord in de gemeente op zich kan nemen. De positie van de vrouw in de gemeente is namelijk niet een mindere, wel een andere. De kerkenraad zal zich op de hoogte stellen van beide brochures

3.2 De verkiezing van de ambtsdragers

Bij een vacature van een *predikant*, kiest de gemeente de te beroepen predikant, tenzij het Breed Moderamen van de classis hiervoor ontheffing verleent. In dat geval bepaalt de kerkenraad de keuze van de te beroepen predikant. Een keer per zes jaar bepaalt de gemeente de manier waarop *ouderlingen en diakenen* gekozen worden. Ouderlingen en diakenen worden voor *een periode van vier jaar* gekozen en kunnen tweemaal voor een periode van nog eens vier jaar herkozen worden (dat was oorspronkelijk eenmaal voor een periode van vier jaar). Zij kunnen nu maximaal een aaneengesloten periode van twaalf jaar hun ambt uitoefenen (was oorspronkelijk acht aaneengesloten jaren).

3.2.1. Wat doen we nu?

In voorkomend geval heeft tot nu toe de kerkenraad de te beroepen predikant gekozen. In 2012 heeft de gemeente met betrekking tot de manier waarop ouderlingen en diakenen worden gekozen tijdens de zesjaarlijkse stemming gekozen voor voortzetting van de voorgaande procedure. De belijdende leden van de gemeente hebben gekozen voor het zelf indienen van namen van personen van wie zij vinden dat ze voor het ambt in aanmerking komen. De kerkenraad stelt uit de ingediende namen een dubbeltal op en de gemeente kiest op een bijeengeroepen vergadering uit de opgestelde dubbeltallen de ambtsdrager.

De kerkenraad bestaat nu uit:

- één (fulltime) predikant
- vijf ouderlingen
- twee ouderlingen die tevens kerkrentmeester zijn
- drie diakenen

3.2.2. Wat willen we gaan doen?

Omdat onze gemeente inmiddels minder dan 200 belijdende leden telt, zal in voorkomend geval de keuze van een te beroepen predikant door de gemeente plaats moeten vinden. Ook zal de kerkenraad zich moeten beraden over de omvang van het ambt van predikant. Het aantal ingeschreven leden in combinatie met de hoogte van de inkomsten, afgezet tegen alle kosten van de gemeente, verhinderen de beroeping van een fulltime predikant. Wat betreft de ambten van ouderling en diaken merken we op dat ten opzichte van de 'Plaatselijke Regeling' het aantal ouderlingen is teruggebracht van zes naar vijf. Wat betreft de omvang van de werkzaamheden hebben we te maken met enerzijds een sterk krimpende gemeente en anderzijds met toename van werkzaamheden als gevolg van uitbreiding van taken die op de gemeente afkomen. We zullen ons dan ook in de komende periode moeten bezinnen op de omvang de kerkenraad. Hierbij moeten we rekening houden met het feit dat de meeste leden van de kerkenraad de zorg hebben voor gezin en werkkring.

3.2.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Wij zullen in nauw overleg met het Breed Moderamen van de classis en met een luisterend oor naar de gemeente beslissingen moeten nemen over de omvang van het ambt van predikant. Wij zullen ook na overleg met de gemeente nagaan wat de gewenste omvang is van de kerkenraad. Hierbij willen wij nadrukkelijk betrekken of er nog meer mogelijkheden zijn de gemeenteleden vroegtijdig te betrekken bij diverse werkzaamheden die onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad vallen.

Hoofdstuk 4: De samenkomende gemeente: “De weg komt naar u toe”

Een wat wonderlijke titel, zo op het eerste gezicht: ‘de weg komt naar u toe’. Dat is vanuit de mens geredeneerd precies het omgekeerd dan wat wij gewoon zijn. Al kaartlezend of luisterend naar de metaalachtige stem van een ‘Tom-Tom’ zoeken we ons een weg naar de plaats waar we graag aan willen komen. ‘t Wil wel eens een keer mis gaan, maar toch.

“De weg komt naar u toe” is het opschrift boven een preek die meer dan 1600 jaar geleden is gehouden. Augustinus legt zijn samengekomen gemeente uit wat de betekenis is van de woorden van Jezus: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven”. Hij is dé Waarheid en Hij is hét Leven.

En omdat wij, schrijft Augustinus, geen weg hadden om tot de waarheid te komen, is de Zoon van God zelf de weg geworden door mens te worden. Loop mee met die Mens en je komt bij God. Sta op en ga lopen! Niet naast die weg, dan mis je het doel, hoe hard je ook loopt. Het is beter over die weg te strompelen dan naast die weg te marcheren!

4.1 Waarom zou ik naar de kerk gaan?

‘Waar twee of drie zijn vergaderd in Mijn Naam, daar ben ik in het midden van hen’ zijn woorden die zijn opgetekend uit de mond van de Heere Jezus zelf (Matt. 18 : 20). Samenkomen is de essentie van Gods Kerk. Om de daden van God te gedenken. Het volk Israël maakt in de woestijn in opdracht van de HEERE de ‘tent der *samenkomst*’. De koning Salomo krijgt de opdracht om *de tempel* te bouwen, een plaats waar het volk samenkomt om de HEERE te dienen. Hetzelfde geldt voor de latere *synagoge*, (huis van) samenkomst, ontstaan tijdens de ballingschap in Babel en nadien door het volk Israël voortgezet in het land Palestina. De eerste *christengemeente* in Jeruzalem komt samen om te volharden in de leer van de apostelen, in de sacramenten en in de gebeden.

Hierin zien wij dat in het gemeentelijke leven God het initiatief neemt. Wanneer wij door de kerkdeuren binnengaan en als gemeente samenkomen, is Hij er al. Hij is de Gastheer die ons uitnodigt en ons welkom heet. *God spreekt tot ons* in onze menselijke taal; in onze eigen taal. En Hij voegt de daad bij het Woord. Hij roept op tot bekering en geeft ook die bekering; wel drieduizend op die ene dag (Handelingen 2: 43). Dat is het gegeven *antwoord van de mens* op het uitnodigende Woord van God. Dan ontstaat ook het gemeenschappelijke aspect van het omzien naar en *de zorg voor elkaar*. We gunnen elkaar dan toch het Licht in de ogen?

Als de kerkdeuren na dienst weer opengaan, begint het pas goed: ‘*Gaat dan heen* en verkondigt het Evangelie....’ en helpt allen ‘die geen helper hebben’. De gemeente van God werkt van binnen naar buiten.

4.1.1. *Wat doen we nu?*

Tijdens de eredienst gaat het in wezen om drie diensten:

- de dienst van het Woord
- de dienst van de gebeden waartoe ook de gemeentezang behoort
- de dienst van de offeranden

De gemeentezang valt onder de dienst van de gebeden. Het liedboek van Israël, waar wij tijdens de eredienst uit zingen, is tegelijk ook het gebedenboek van Israël.

We komen daarvoor elke zondag – de dag van de opstanding van de Heere Jezus - twee keer bij elkaar; ’s morgens om 09.30 en ’s avonds om 18.30 uur. In de regel wordt in de morgendienst de keuze van het te overdenken Schriftgedeelte overgelaten aan de predikant. De avonddienst heeft meer het karakter van een leerdienst. Het overbrengen van ‘de gezonde leer’ (zie de brieven aan Timotheus en Titus) vindt plaats aan de hand van de Heidelbergse Catechismus of aan de hand van een van de andere belijdenisgeschriften. Gastpredikanten die in een avonddienst voorgaan, zijn vrij in de keuze van de preekstof. In vacaturetijd kan de kerkenraad aan de gastpredikant vragen of hij aan de hand van een van de belijdenisgeschriften een leerdienst wil houden.

Op enkele 'doordeweekse' dagen worden extra erediensten gehouden.

- op 1^e kerstdag als deze niet op een zondag valt
- op maandag de 2^e Paasdag en maandag de 2^e Pinksterdag, beide om 09.30 uur
- op Goede Vrijdag om 19.30 uur
- op Hemelvaartsdag om 09.30 uur
- op Oudejaarsdag (mits deze niet valt op een zondag) om 19.00 uur
- op Nieuwjaarsdag om 10.00 uur
- op bid- en dankdagen om 09.30 uur en om 19.30 uur

Op 2^e kerstdag komen we bijeen om samen met de leden van alle verenigingen een Kerstviering te houden. Deze viering heeft het karakter van een evangelisatiesamenkomst.

4.1.2. *Wat willen we gaan doen?*

Net zoals we al vele jaren doen op 2^e Kerstdag (tenzij deze op zondag valt), willen wij in overweging nemen om op de maandagen van de 2^e Paasdag en de 2^e Pinksterdag bijeenkomsten te houden met de leden van alle verenigingen. Deze evangelisatiebijeenkomsten zouden dan hetzelfde karakter kunnen krijgen als die van de gebruikelijke Kerstviering met een gelijksoortige liturgie. Uit oogpunt van eenheid van belijden zal de invulling van deze evangelisatiebijeenkomsten de instemming van de kerkenraad moeten hebben. De kerkenraad kan deze taak delegeren aan de ouderlingen die belast zijn met het jeugd-/jongerenwerk en het evangelisatiewerk. Zie verder in hoofdstuk 7 'de missionaire gemeente' op blz. 28.

4.1.3. *Hoe denken we ons doel te bereiken?*

Wij laten ons graag informeren door gemeenten die al ervaring hebben met de invulling van deze evangelisatiebijeenkomsten. Daarvan kunnen we leren. Uiteraard is het ook belangrijk te overleggen met de leiding van het jeugdwerk en met die van de scholen. Omdat dit een zaak betreft die de hele gemeente aangaat, willen wij de gevoelens die hierover leven bij de gemeente peilen en met elkaar hierover van gedachten wisselen tijdens een gemeenteavond. Daarna zal de kerkenraad beslissen.

4.2 De liturgie in de eredienst

Tijdens de samenkomst van de gemeente in de eredienst bevinden we ons in de werkplaats van de Heilige Geest, waar God Zelf woont en tot ons spreekt door middel van Zijn woord. Daarbij past een eerbiedige houding die ondermeer tot uiting komt in de liturgie, de orde van dienst. De kerk van de Reformatie hanteert een sobere liturgie waarin de Woordbediening centraal staat.

4.2.1. *Wat doen we nu?*

Voor een volledig overzicht van de in onze gemeente gehanteerde liturgie verwijzen we naar bijlage 4. In de morgendienst is het gebruikelijk dat *de Wet* – die begint met *de troostrijke belofte* 'Ik ben de HEERE uw God' - wordt gelezen. Het is een moment dat de hele gemeente eerbiedig buigt onder de woorden van de drie-enige God Die tot ons allen spreekt. Sinds wij in Adam uit het paradijs zijn verdreven en 'uitlandig' zijn geworden, verkeren we in een ellendige staat. Uit de Wet leren we die ellende kennen. Tegelijk zegt de HEERE ons wat Zijn volk te doen staat na geschonken genade. En dat is een leven leiden in overeenstemming met de 'Tien Woorden'. *Uit dankbaarheid* voor de ontvangen verlossing. In de avonddienst *belijden we ons geloof*. Niet als een egoïst maar als lid van de gemeenschap die de christengemeente is. En als gemeente staan we in de lange rij van christengemeenten die al zo lang hun geloof belijden in God de Vader, en God de Zoon, en God de Heilige Geest.

Voor de Schriftlezing wordt gebruik gemaakt van de Herziene Statenvertaling (HSV). Het staat predikanten vrij om de Statenvertaling te (blijven) gebruiken. Hetzij alleen voor de lezing van de Wet, hetzij voor de lezing van de Wet en de overige Schriftlezing. Dat geldt uiteraard ook voor de kerkbezoekers.

4.2.2. *Wat willen we gaan doen?*

We blijven vasthouden aan de hierboven in paragraaf 4.2.1 weergegeven liturgie.

4.2.3. *Hoe denken we ons doel te bereiken?*

We willen de redenen van het gebruik van de huidige liturgie in de komende tijd, waar nodig, duidelijk maken.

4.3 De gemeentezang: welk Liedboek?

Er zijn in de loop van de tijd veel liedboeken en liederenbundels verschenen. De beste bundel staat in onze Bijbel: het Liedboek van Israël dat de naam 'Psalmen' heeft meegekregen. Als wordt gesproken over 'psalmen, gezangen en geestelijke liederen' moet worden gezegd dat wij ze alle drie terugvinden in dit Liedboek. Het vormt tegelijk ook het gebedenboek van Israël. Wij zeggen dan ook graag Augustinus en Calvijn na dat zingen gelijk is aan 'twee keer bidden'. Wij zingen samen in de naam van Jezus niet alleen lofzangen, maar ook smekingen, aanroepingen, belijdenissen van zonden, lofprijzingen, klaagzangen, dankzeggingen. Het hele leven dat God met Zijn volk gaat komt aan de orde bij de zang van de Oudtestamentische en de Nieuwtestamentische gemeente van Christus.

4.3.1. Wat doen we nu?

In onze erediensten zingen we uitsluitend uit de berijming van 'De Psalmen'. In de loop van de tijd zijn er ook 'enige gezangen' aan toegevoegd. Strikt genomen zijn die 12 gezangen niet nodig. We gebruiken tijdens de samenzang de berijming van 1773. Er wordt iso-ritmisch (= niet-ritmisch) gezongen.

4.3.2. Wat willen we gaan doen?

Binnen onze gemeente zijn er leden die de voorkeur hebben voor het zingen van de psalmen in de oorspronkelijke stijl, namelijk ritmisch. Anderen voelen zich te bezwaard om hiertoe over te gaan. Ons inzicht is dat we in deze turbulente tijd voor alles de eenheid van de gemeente rondom de Woordbediening hebben te bevorderen. Daarom zal in deze beleidsperiode niet overwogen worden over te gaan tot het ritmisch zingen tijdens de erediensten. De berijming van 1773 is een oude berijming die het stempel draagt van haar tijd, de 18^e eeuw. Qua taalgebruik zitten er verouderde woorden in die we niet meer zo goed begrijpen. In 1967 is er een nieuwe berijming tot stand gekomen. Het overgrote deel van de gemeenten die zich rekenen tot de Gereformeerde Bond stond en staat hier om principiële redenen afwijzend tegenover. Het Hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond heeft inmiddels een commissie in het leven geroepen die na wil gaan of de berijming van 1773 herzien (of hertaald) kan worden. Het is maar de vraag of deze herziene berijming nog in deze beleidsperiode wordt afgerond. We zijn dan ook niet van plan om in deze beleidsperiode beslissingen te nemen over het wel of niet invoeren van een andere berijming.

4.3.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Omdat we in deze beleidsperiode graag willen behouden wat we nu doen, hoeven we voor dit onderwerp ook geen plannen te maken. Wel is het noodzakelijk dat al te verouderde woorden in voorkomend geval (heel kort) worden uitgelegd. Ter illustratie een voorbeeld: het woord 'outer' is in gewoon Nederlands een 'altaar'. Een ander voorbeeld: een 'beukelaar' is een schild. Wat betreft het ritmisch zingen merken we op dat wij aan verenigingen en commissies de vrijheid geven op hun vergaderingen ritmisch te zingen.

4.4 De Sacramenten in de Eredienst

De protestantse kerken kennen twee sacramenten, de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal. Als kerk, voortgekomen uit de gereformeerde traditie van de Reformatie, geloven wij dat beide sacramenten een teken en zegel zijn van Gods genade bewezen aan arme zondaren. Beide zijn zichtbare symbolen van Gods verbondstrouw en tegelijk ook verzegeling van de echtheid en waarachtigheid van Zijn trouw. En in die sacramenten belijdt en ervaart Gods Kerk de gemeenschap met Christus en met elkaar en wordt het van God ontvangen geloof versterkt.

4.4.1. Wat doen we nu?

- De *Heilige Doop* is er voor de kleine kinderen van de gelovigen. De kinderdoop is een instelling van God waarin de Heere Zijn verbond aan ons en onze kinderen, als erfgenamen van Gods Koninkrijk, betekent en verzegelt. De kinderdoop is voor onze gemeente dan ook onopgeefbaar. Na de doopaangifte zal er in overleg met de predikant, afhankelijk van het preekrooster, een doopdienst worden gehouden.
- De viering van het *Heilig Avondmaal* vindt vier keer per jaar plaats. Wij belijden dat het Heilig Avondmaal een instelling is van Jezus Christus die Hij aan Zijn gemeente heeft gegeven. De viering vindt plaats in het midden van de gemeente en staat open voor hen die openbare belijdenis van het geloof hebben afgelegd. Wij vermanen alle ongelovigen en hen die zich met ergerlijke zonden besmet weten, zich van de tafel des Heeren te onthouden zolang zij zich niet bekeren. Met Gods hulp zullen wij tegenstaan en weren allen die de heilige sacramenten misbruiken of verachten.

Op de zondag voorafgaande aan de bediening van het Heilig Avondmaal wordt een voorbereidingsdienst gehouden. In de voorbereidingsweek wordt er *censura morum* gehouden. Op de zaterdagavond voorafgaande aan de bediening van de Tafel wordt een bezinningsuur gehouden. In de avonddienst volgend op de bediening van het Heilig Avondmaal vindt er nabetrachting en dankzegging plaats.

4.4.2. *Wat willen we gaan doen?*

Ten aanzien van de *doopaangifte* is naast de predikant ook de wijkouderling aanwezig. Predikant en ouderling onderwijzen aan de hand van het doopformulier de doopouders in de leer van de Heilige Doop. Wanneer er bij gemeenteleden die een kind ten doop willen houden zorgen zijn rondom hun kerkelijk meeleven, willen wij eerst een pastoraal traject met hen ingaan. Eerst daarna wordt besloten over het al dan niet dopen. Indien een ongedoopte volwassene de begeerte heeft om gedoopt te worden, zal hij voorafgaande aan de doop openbare belijdenis van het geloof afleggen.

In de huidige tijd komen her en der steeds meer vragen over de zogenaamde *overdoop of herdoop*. Hierbij gaat het om een volstrekt nieuwe doop waarbij de vroegere doop wordt ontkend of afgewezen. Op enig moment kan zich in onze gemeente eenzelfde kwestie voordoen. Wij willen in deze beleidsperiode ons bezinnen over de manier waarop wij op pastorale wijze hiermee om moeten gaan.

Ten aanzien van *het Heilig Avondmaal* willen wij nagaan op welke pastorale wijze we hebben te handelen met belijdende leden die, zoals het klassieke Avondmaalsformulier het verwoordt, bezwaard zijn vanwege de zwakheid van hun geloof dan wel om andere redenen niet (langer) aan de tafel kunnen deelnemen. Anderzijds dient op pastorale wijze de gemeente onderwezen en vermaand te worden dat de toegang tot de tafel geen automatisme kan en mag zijn.

Wat betreft beide sacramenten wordt de komende periode overwogen of er gebruik gemaakt kan worden van de *hertaalde formulieren*. Er zal ook duidelijkheid moeten komen over de bediening van de sacramenten thuis of in het ziekenhuis. Er kunnen immers omstandigheden zijn die deelname aan de sacramenten in het midden van de gemeente onmogelijk maken.

4.4.3. *Hoe denken we ons doel te bereiken?*

De in paragraaf 4.4.2 genoemde zaken moeten, na beraad in de kerkenraad, worden vastgelegd in een aparte notitie.

4.5 Aangepaste Eredienst: God ziet het hart aan

Mensen zien aan wat voor ogen is, maar – gelukkig! - God ziet het hart aan. Tot de christelijke gemeente behoren voluit ook de mensen – jong en oud – die wij tegenwoordig ‘andersbegaafden’ noemen, al dan niet in combinatie met een of meer lichamelijke beperkingen. Het is tot de eer van God als de gemeente, tegelijk met hen, de diensten van Woord, Gebed en Offeranden viert.

4.5.1. *Wat doen we nu?*

Zo nu en dan komen we als gemeente samen in een aangepaste eredienst. 'Aangepast' betekent niet dat het Woord van God wordt aangepast, maar dat wij onze woorden aanpassen. We gebruiken de liturgie van de eredienst. We ruimen in de dienst soms tijd in voor een lied dat wordt gezongen en begeleid door "de doelgroep" zelf.

4.5.2. Wat willen we gaan doen?

We willen streven naar minimaal één aangepaste dienst per jaar. We houden als hervormde gemeente van Nijkerkerveen vast aan de onder ons gebruikelijke liturgie. Gezien het karakter van deze eredienst zal aan de doelgroep ruimte worden gegeven enkele liederen van eigen keuze ten gehore te brengen. Om als gemeente niet alleen toevoerder te zijn van deze zang en muziek, is het aan te bevelen één van hun liederen samen met de hele gemeente te zingen. Daarmee willen we uiting geven aan de onderlinge saamhorigheid. In afwijking van de regel hebben wij er geen bezwaar tegen als in dit geval de te zingen psalmen ritmisch worden gezongen.

4.5.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

De kerkenraad treedt in overleg met 'Philadelphia' – een organisatie die ondersteuning biedt aan mensen met een verstandelijke beperking - om afspraken te maken over het aantal keren per jaar dat we in onze gemeente een aangepaste eredienst houden. We bespreken dan ook de liturgische zaken met elkaar, in het bijzonder de invulling van de 'eigen ruimte' binnen de liturgie van onze eigen gemeente. In overleg streven we ernaar de aangepaste preek en de zang op elkaar aan te laten sluiten.

4.6 Bijzondere erediensten: opening/sluiting winterwerk

Onze gemeente heeft naar verhouding een omvangrijk verenigingsleven. Van september/oktober tot en met maart/april zijn er veel activiteiten. Ook de catechisaties vinden in deze periode plaats. Vooral het jeugd- en jongerenwerk hebben soms ook het karakter van evangelisatie in zich. Het meenemen van vrienden of vriendinnen die niet of nauwelijks met de kerk meeleven, is een belangrijk gegeven.

4.6.1. Wat doen we nu?

Voor de start van al dit werk vragen we tijdens de startdagen in een speciale dienst om de zegen van onze Heere God over al ons werk. Zonder die zegen zal het niet gaan. Op de zaterdag voorafgaande aan deze dienst houden we een voorbespreking op de preek. In het voorjaar sluiten we deze arbeid in het Koninkrijk van onze God af in een speciale dienst. De beide diensten worden in plaats van 's avonds, 's middags gehouden. Na de dienst is er gelegenheid om samen wat te drinken en is er gelegenheid om een gezamenlijke broodmaaltijd te houden. Afgesloten wordt met een 'sing-in'.

4.6.2. Wat willen we gaan doen?

We willen graag deze manier van openen en sluiten van het winterwerk in stand houden. We willen onderzoeken of er, uit oogpunt van betrokkenheid van de hele gemeente bij dit werk, mogelijkheden zijn om voorafgaande aan de eredienst enkele liederen te zingen. Op dezelfde manier als we dat al doen voorafgaande aan de erediensten op eerste Kerstdag, eerste Paasdag en eerste Pinksterdag.

De afsluiting van het *VakantieBijbelWerk* is een apart geval en vindt nu nog plaats tijdens een bijeenkomst op de zondagmiddag. Deze bijeenkomst valt buiten het raamwerk van de eredienst. De vraag is of dit bevredigend is. We willen met elkaar de komende periode zoeken naar mogelijkheden om de verbinding tussen eredienst en de afsluiting van het VBW tot stand te brengen.

4.6.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

De kerkenraad zal in overleg met alle verenigingen nagaan wat de mogelijkheden zijn om de betrokkenheid van de hele gemeente bij de opening en sluiting van het winterwerk te vergroten. Van belang is dat, wat we ook zingen en wanneer, de inhoud van de liederen aansluit bij de in onze gemeente voorgestane prediking zoals wij dat hebben verwoord in hoofdstuk 2.

4.7 De Huwelijksdienst

Op grond van Gods Woord belijden en erkennen we het huwelijk tussen man en vrouw als een inzet van God en daarom als heilig. Andere levensverbintenissen / alternatieve samenlevingsvormen kunnen niet bevestigd worden. De bevestiging van het huwelijk vindt, conform de kerkorde, plaats in een eredienst in het midden van de gemeente.

4.7.1. Wat doen we nu?

Voorafgaande aan de bevestiging van het huwelijk in het midden van de gemeente, vindt er een gesprek plaats tussen het a.s. bruidspaar en de kerkenraad (of degene(n) aan wie de kerkenraad dit heeft gedelegeerd). De huwelijksdienst is een eredienst en daarom volgt deze dienst ook de liturgie van de eredienst zoals in onze gemeente is afgesproken. Voorafgaande aan de bevestiging van het huwelijk wordt het klassieke huwelijksformulier gelezen. Aan het nieuwe bruidspaar wordt de huwelijksbijbel overhandigd. Na afloop van de dienst is er gelegenheid om voor in de kerk het bruidspaar te feliciteren.

4.7.2. Wat willen we gaan doen?

Voorop staat dat wij de huwelijksdienst in stand houden zoals tot nu toe gebruikelijk. Ook in deze staat de dienst van Woord, gebed en offerande centraal. Op verzoek van het bruidspaar willen wij in deze dienst aan de familie en vrienden gelegenheid bieden om het bruidspaar een lied toe te zingen. Bij uitzondering en om pastorale redenen kan, in overleg met de kerkenraad het toe te zingen geestelijk lied een lied uit "Toonhoogte" zijn. Op verzoek van het bruidspaar is, na voorafgaand overleg met de kerkenraad, het ritmisch zingen van de psalmen toegestaan. We willen nagaan of in de plaats van het klassieke huwelijksformulier het hertaalde formulier gebruikt kan worden. De te overhandigen trouwbijbel is naar keuze van het bruidspaar in de Herziene Statenvertaling of in de Statenvertaling.

Gelet op de huidige tijd is het mogelijk dat het aanstaande bruidspaar eerst enige tijd heeft samengewoond. Of: een of beide van de a.s. echtgenoten zijn eerder getrouwd geweest, maar door scheiding is dat huwelijk beëindigd. De vraag dient zich in deze gevallen aan hoe we als kerkenraad hiermee om moeten gaan. Dit vraagt om nadere bezinning.

4.7.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Gelet op de huidige vragen over het huwelijk en de huwelijksdienst, willen we ons nader bezinnen op de vragen die tegenwoordig aan de orde komen. Er zijn gemeenten in onze directe omgeving die hiervoor een afzonderlijke notitie of protocol hebben gemaakt. Wellicht dat we hiervan dankbaar gebruik kunnen maken. Hierbij kan ook worden betrokken de wenselijkheid van (meer) huwelijks catechese.

4.8 Belijdenisdienst

De openbare belijdenis van het geloof vindt plaats voor het aangezicht van God in het midden van de gemeente tijdens de eredienst. Zij die al gedoopt zijn, spreken persoonlijk het Ja en Amen uit op het verbond dat in de Heilige Doop in hun kinderjaren aan hun voorhoofd is betekend en verzegeld. Zij die nog niet gedoopt zijn ontvangen dit sacrament in dezelfde kerkdienst na hun openbare belijdenis van het geloof.

4.8.1. Wat doen we nu?

Na het volgen van de belijdeniscatechisatie en een positieve uitkomst van het gesprek dat de kerkenraad tijdens de aannemingsavond met de belijdeniscatechisanten heeft, worden hun namen in het midden van de gemeente afgekondigd en worden ze enkele weken later gevraagd het 'ja-woord' uit te spreken op de vragen die hun in een eredienst worden gesteld. Na afloop van de eredienst is er in de kerk voor de hele gemeente de gelegenheid de nieuwe belijdende leden te feliciteren en Gods zegen toe te wensen.

4.8.2. Wat willen we gaan doen

De huidige gang van zaken voldoet goed.

4.8.3. Hoe denken we ons doel te bereiken

De manier waarop we aan deze erediensten vorm geven, willen we blijven voorstaan en waar nodig uitleggen.

4.9 Rouwdiensten

Een sterfgeval heeft altijd impact op de nabestaanden. Sterven is God ontmoeten. Hij is – en niet een mens – Rechter die beslist. Soms gaat er aan het overlijden een kortere of langere tijd van ziekte vooraf. Dat is ook de tijd van pastorale ziekenzorg. In gevallen van plotseling overlijden is die pastorale ziekenzorg er niet. *'In memoriam'* denken we op ingetogen en sobere wijze terug aan het leven van de overledene. Wat een geweldige troost is het als het getuigenis mag klinken wat voor genadewerk God in de overledene heeft gewerkt. *'Memento Mori'*, het 'gedenk te sterven' komt indringend tot de nabestaanden en de gemeente. Het kan niet anders of beide aspecten moeten een plaats hebben in de rouwdienst.

4.9.1. Wat doen we nu?

Een rouwdienst is, strikt genomen, geen ambtelijke eredienst die in het midden van de gemeente plaatsvindt. Rouwdiensten behandelen we echter wel zoveel mogelijk als een eredienst met bijbehorende liturgie van te zingen psalmen. De rouwdienst wordt gehouden in 'De Voorpost', in ons eigen kerkgebouw of in de aula van een van de begraafplaatsen. Op verzoek van de familie kan de rouwdienst ook worden gehouden in de huiselijke kring.

4.9.2. Wat willen we gaan doen?

In de rouwdiensten volgen we de lijn van de eredienst. Soms kunnen er pastorale redenen zijn om hiervan af te wijken en het zingen van een vrij lied toe te laten. De kerkenraad beslist hierover. In het huidige beleidsplan staat niets vermeld over het wel of niet plaatsen van bloemen op de kist, over crematie, over ambtelijke zorg vooraf en over nazorg, waaronder diaconale nazorg. We willen ons gaan bezinnen over wat we wel en niet doen. Een zekere mate van eenheid van handelen is noodzakelijk.

4.9.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Evenals in andere gemeenten al het geval is, willen wij in een notitie (of protocol) ordelijk vastleggen hoe onze ambtelijke werkzaamheden voor, tijdens en na de rouwdienst gestalte (moeten) krijgen..

Hoofdstuk 5: De Lerende Gemeente: vreugdevolle noodzaak

Er wordt heel wat geleerd in het leven. Je leert voor een beroep. Een mens moet zich continu laten bijscholen. En soms is omscholing noodzakelijk. En we vinden dat allemaal heel gewoon: een mens raakt op zijn vakgebied nooit uitgeleerd. De theorie op school of op een cursus en de praktijklessen doen we al werkende op. In het geestelijke leven is het niet anders. Degene die God wil leren kennen, laat zich maar al te graag scholen. We moeten zelfs eerst omgeschoold worden. We zitten sinds de zondeval in Adam op een verkeerde school en we krijgen er verkeerde lessen. En met ons verduisterd verstand hebben we dat niet eens in de gaten.

Onze goede God geeft Zijn kinderen verlichte ogen van het verstand waardoor ze gaan inzien dat ze op de leerschool van de Heilige Geest terecht moeten komen. Hij brengt ze er ook en leert hen daar alles wat ze nodig hebben om getrouwd te leven en zalig te sterven. Daarom ook staat Gods Woord vol van leren, leren en nog eens leren. Daarvoor hebben we als enig schepsel – de een wat meer en de ander wat minder - verstand gekregen. De Heere God vraagt niet naar de hoeveelheid die ieder mens heeft gekregen. Hij vraagt wel wat we ermee hebben gedaan.

5.1 De prediking

Onze plaats onder het gepredikte Woord is de plaats om Gods wijze lessen te horen en ter harte te nemen. Daar komt de lerende gemeente bij elkaar. Daar roept God ons tot het geloof. Hij brengt er Zijn kinderen op de Weg, leidt ze in alle Waarheid en geeft ze het Leven. Dat stelt hoge eisen. Aan prediker en aan hoorder.

5.1.1. Wat doen we nu?

De kerkenraad ziet erop toe dat de gemeente onderwezen wordt in de Bijbelse leer. Hoe zou de gemeente het Woord van God kunnen verstaan als we die niet uitgelegd krijgen? Wat in de tijd van Filippus en de kamerling uit het Morenland gold, geldt immers nu nog steeds. Daarom ook hechten we aan het onderwijs uit de belijdenisgeschriften die rusten op het Woord van God. Zie verder wat we al in hoofdstuk 2 'De identiteit van onze gemeente' hebben geschreven.

5.1.2. Wat willen we gaan doen?

Ook in de komende tijd willen we toezien op de juiste verkondiging van Gods Woord en de daarop gegronde gereformeerde beginselen zoals die zijn verwoord in onze reformatische belijdenisgeschriften.

5.1.3. Hoe willen we ons doel bereiken?

We zullen binnen het verband van de kerkenraad en binnen het verband van onze hele gemeente de mogelijkheden nagaan en benutten tot bespreking van het verkondigde Woord.

5.2 De catechisaties

Onderwijs in de leer van de Bijbel is noodzakelijk. Voor jong en oud. Dat was al noodzakelijk in de tijd van het Oude Testament. Wie psalm 78 leest, ziet dat deze psalm begint met de woorden "een onderwijzing van Asaf". En dan volgt er heel wat. Catechismus komt van het Griekse woord 'katechesis' wat 'onderricht' betekent. Catechetisch onderwijs is een manier waarop we les krijgen in de dingen die het Koninkrijk van God aangaan. Dit onderwijs komt over de hele wereld in alle kerken voor. Niet alleen in protestantse kerken, ook in de rooms-katholieke en oosters-orthodoxe kerken. Een belangrijk kenmerk van deze vorm van onderwijs is dat het plaatsvindt op basis van een *dialog* tussen de leermeester en de leerlingen. Dat zien we terug in de opzet van vraag en antwoord.

5.2.1. Wat doen we nu?

Per leeftijdsgroep worden onderwerpen behandeld uit verschillende catechisatieboekjes en –methoden. Bekend is dat de lessen niet enthousiast worden bezocht en ervaren. Dat is overigens van ouds al het geval. Vergeleken met tien, twintig jaar geleden zijn de groepen tegenwoordig veel kleiner. Onze gemeente is ten opzichte van tien jaar geleden gehalveerd en (rand)kerkelijke gemeenteleden voelen niet meer de noodzaak hun kinderen naar catechisatie te sturen.

Voor de oudere jeugd en ouderen is er jaarlijks gelegenheid om belijdeniscatechisatie te volgen. Dit onderwijs is gericht op het afleggen van belijdenis van het geloof.

5.2.2. *Wat willen we gaan doen?*

We blijven het belang onderstrepen om de hoofdzaken van het christelijke geloof al op jonge leeftijd te leren. Dat moet centraal blijven staan. Om de jeugd vast te houden en om ervoor te zorgen dat ze niet afhaken of ergens anders catechetisch onderwijs zullen gaan volgen, willen we op korte termijn nagaan hoe we onze eigen jeugd vast kunnen houden. En hoe we met elkaar oog krijgen voor het belang van dit onderwijs. We willen toe naar een situatie waarin jong en oud gezamenlijk verantwoordelijkheid dragen voor goed onderwijs in de leer die naar de godzaligheid is.

Na de belijdeniscatechisatie valt vaak een gat. We willen nagaan of er bij ons, evenals dat het geval is in andere gemeenten, ruimte gemaakt moet worden of bijvoorbeeld vervolgcatechese na het afleggen van geloofsbelijdenis.

5.2.3. *Hoe denken we ons doel te bereiken?*

- We willen bij de jongeren en hun ouders inventariseren hoe ze de huidige invulling van de catechese ervaren en wat ze graag verbeterd zien.
- We willen nagaan of we moeten komen tot een herschikking van de groepen. Bijvoorbeeld een centraal deel van meerdere leeftijdsgroepen bij elkaar en aansluitend een 'verwerking' per leeftijdsgroep.
- Hierbij kunnen in wisselende samenstelling ouders worden ingeschakeld om naast de predikant een en ander te begeleiden.
- Omdat we niet alles zelf hoeven uit te vinden, willen we omliggende gemeenten raadplegen over de manieren van vervolgcatechese en andere vormen van catechetisch onderwijs.

5.3 De verenigingen

In alle kerken zijn in de 19^e en 20^e eeuw talrijke verenigingen ontstaan. Voor jong en oud. Doel was en is in de eerste plaats de verdere vorming van de leden in kennis van de Bijbel. Belangrijk is ook om in verenigingsverband antwoorden te vinden op vragen waarmee we in het maatschappelijke leven en op de scholen in aanraking komen. De vereniging is niet alleen een plaats van onderlinge ontmoeting, maar ook een plaats waar ruimte is om op allerlei manieren creatief bezig te zijn. Zeker bij jeugd- en jongerenclubs zijn activiteiten gericht op gezonde ontspanning terecht een belangrijk onderdeel geworden.

5.3.1. *Wat doen we nu?*

Er is onze gemeente sprake van een bloeiend verenigingsleven voor (bijna) alle leeftijdsgroepen. Bij de jeugdclubs zien we dat onze eigen jeugd ook kinderen en jongeren weet mee te nemen die min of meer aan de rand van de kerk leven of zelfs buitenkerkelijk zijn. Dat biedt kansen om evangeliserend bezig te zijn.

We hebben de volgende verenigingen:

- meisjesclub 'Mirjam' voor de meisjes uit de groepen 4 t/m 6 van de basisschool
- meisjesclub 'Ruth' voor de meisjes uit de groepen 7 en 8 van de basisschool
- jongensclub 'Boaz' voor de jongen uit de groepen 5 t/m 8 van de basisschool
- Tienerclub 'Rafidim' voor de jongelui uit de eerste drieklassen van het VO
- Kompas (voorheen jeugdvereniging 'De Wegwijzer' en het 'Open Jeugdwerk (OJW)') voor jongeren van 15 jaar en ouder
- Vrouwenvereniging Lydia
- Ochtendvrouwenstudiekring
- Mannenvereniging 'David'
- Kring 20+
- Gebedskring
- Bijbelkring
- Seniorenmiddagen

Op de verenigingen staat de Bijbel centraal. Bij de bestudering hiervan kunnen we gebruik maken van andere vertalingen dan de HSV. We denken in dit verband bijvoorbeeld ook aan de pas uitgegeven Jongerenbijbel van de HSV en de binnenkort verschijnende studiebijbels van de Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van studiemateriaal van de HGJB (jeugdmateriaal), de Hervormde Vrouw en de Hervormde Vaan. Ook het HJW (Hervormd JeugdWerk) is inmiddels gekomen met goed studiemateriaal. In sommige gevallen vinden de gesprekken plaats aan de hand van een boek of wordt er gekozen voor een vrij onderwerp. Naast de psalmen wordt, vooral bij de jeugdverenigingen, voor de samenhang veelvuldig gebruik gemaakt van de bundel 'Op Toonhoogte' (OTH)

Voor uitgebreide informatie over de verenigingen verwijzen wij naar de jaarlijks verschijnende gemeentegids 'De Windwijzer'.

5.3.2. Wat willen we gaan doen?

We willen de huidige situatie heel graag zo houden. Belangrijk is dat alle activiteiten van alle verenigingen aansluiting houden bij de kerkelijke identiteit van onze gemeente (zie hoofdstuk 2 van dit beleidsplan).

5.3.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Om de huidige situatie te kunnen blijven handhaven is het belangrijk dat de hele gemeente de vrijwilligers die dit (leidinggevende) werk doen, respecteert en stimuleert in de uitvoering van hun taak.

Graag zien we dat aan het hele Liedboek van Israël (dat zijn 'onze' psalmen) positieve aandacht wordt gegeven. We zien kansen om onze verbondenheid met het onderwijsveld te verstevigen om bijvoorbeeld de wekelijkse schoolpsalm niet alleen in de kerk als 'voorzang' te zingen, maar ook op alle verenigingen. Hiermee denken wij de (h)erkenning van de psalmen te bevorderen. Tijdens de ontmoetingen in verenigingsverband zingen we dan bij elke vereniging apart de schoolpsalm. Om dan 's zondags als we in de kerk samenkomen, uit één mond die psalm 'aan te heffen'. Over zingen gesproken: de bij ons gebruikte bundel 'Op Toonhoogte' (OTH) is volgens de HGJB aan herziening toe. Er staan in deze bundel, zo is geconstateerd, liederen die niet bij gemeenten van de Gereformeerde Bond passen. Ook zijn er de afgelopen jaren nieuwe liederen verschenen die toegevoegd kunnen worden aan de OTH-bundel. We wachten af waarmee de HGJB zal komen.

Hoofdstuk 6: De pastorale gemeente: de herderlijke hand

Het doel van het pastoraat is de gelovigen te bewaren bij het Woord, hen geestelijk te doen groeien in geloof, hoop en liefde, hen de weg te helpen vinden in gehoorzaamheid aan Gods geboden. Wie afdwalen of achterop raken, moeten worden teruggebracht. Wie de Heere niet kennen, moeten tot bekering en geloof worden geroepen.

In het pastoraat gaat het om het individuele gemeentelid. We verstaan hieronder het zogeheten 'weiden en hoeden van de kudde', het voeden met het Brood des Levens en waken over de geestelijke welstand en het geestelijke welzijn van de gemeente. Dit werk is opgedragen aan de ouderlingen en de predikant.

6.1 Pastorale zorg

Als we het hebben over 'pastorale zorg', denken wij al gauw alleen aan het tweejaarlijkse huisbezoek. Dat er meer is, beseffen we pas als er sprake is van (ernstige) ziekte, crisissituaties, sterfgevallen. En als we aan de zorgverleners denken, zien we direct om naar predikant, ouderlingen, diakenen, bezoekbroeders. Al te gemakkelijk denken we dat 'gewone' gemeenteleden geen taak hebben. Daarmee gaan we voorbij aan het ambt dat iedereen draagt: het ambt van alle gelovigen. Eenvoudig gezegd: pastorale zorg begint met 'omzien naar elkaar'. Daarnaast zijn er gekozen ambtsdragers die een bijzondere opdracht hebben gekregen in de pastorale zorg.

6.1.1. Wat doen we nu?

De eerste en beste pastorale zorg krijgt de gemeente van Christus tijdens de zondagse erediensten. Geleid worden in de grazige weiden van Gods Woord tijdens de onderlinge bijeenkomsten: beter bestaat niet. Het Woord is ook leidend in alle andere pastorale activiteiten. In het reguliere huisbezoek, het crisispastoraat, het ouderen- en jongerenpastoraat. In onze gemeente is er een ouderling die speciaal belast is met het pastoraat onder ouderen. Een van de ouderlingen is aangewezen als jeugdouderling. De ouderlingen hebben ieder een wijk van gemiddeld 40 pastorale eenheden.

Er zijn gemeenteleden met wie betrekkelijk weinig contact is, terwijl anderen meer bezoek krijgen. Nazorg aan nabestaanden blijkt soms pover af te steken bij de pastorale zorg in de terminale fase van een zieke. Zeker in gevallen van langdurige en ernstige ziekte speelt 'tijd en wijze' een heel belangrijke rol. Dat geldt ook voor de lengte van een pastoraal bezoek. Deze zeer gevoelige momenten zijn nauwelijks in onderlinge afspraken vast te leggen. Het invoelende vermogen van wat wel en niet (meer) kan, is hierbij essentieel.

Tijdens consistorievergaderingen vindt er uitwisseling van informatie en ervaringen plaats. Hierdoor kunnen de ambtsdragers elkaar toerusten voor deze taak.

6.1.2. Wat willen wij gaan doen?

Pastoraat is wellicht een van de moeilijkste taken waarmee een predikant, een ouderling en een diaken belast zijn. Juist daarom is het goed een zekere ordening en onderlinge afstemming vast te leggen, als hulpmiddel om deze taak zo goed mogelijk uit te voeren. Voor de gemeente niet helemaal duidelijk is hoe de onderlinge verdeling van het specifieke pastoraat is.

Binnen de christelijke gemeente kennen we, zonder een uitputtende opsomming te geven, de volgende pastorale taken:

- het reguliere huisbezoek
- groot huisbezoek
- bezoek aan nieuw ingekomen leden
- overkomst van (belijdende) leden uit andere kerken
- ouderenpastoraat
- jongerenpastoraat
- pastoraat bij zieken
- zorgpastoraat

- crisispastoraat
- pastoraat bij jubilea
- pastoraat rondom het overlijden (waaronder voor- en nazorg)
- pastoraat rondom huwelijk
- pastoraat rondom de sacramenten

Al deze vormen van pastoraat willen we meer in onderlinge samenhang brengen en met de gemeente communiceren. Dan kunnen we ook komen tot goede en transparante afspraken over taakverdeling.

6.1.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Vanuit de inventarisatie die hierboven is genoemd willen we de komende periode

- komen tot een goede taakverdeling waarbij we rekening houden met de verschillende bekwaamheden die er binnen de kerkenraad zijn.
- bij de taakverdeling meer rekening houden met het feit dat sommige leden van de kerkenraad een fulltime baan en een gezin hebben, en anderen niet (meer). In tijd bezien heeft de een meer vrije tijd beschikbaar voor kerkelijk werk dan de ander.
- ons, gegeven de sterke krimp van onze gemeente, bezinnen over een hogere inzet van de predikant als we spreken over de verdeling van de taken.
- ons laten voorlichten door andere gemeenten die ervaring hebben met onder meer 'groot huisbezoek'.

Hoofdstuk 7: De diaconale gemeente: een helpende hand

We weten het allemaal: ‘we’ moeten barmhartig zijn. Letterlijk betekent het: met je hart bij de armen zijn. Bij mensen zijn die geen helper hebben. In het Nieuwe Testament staat de bekende gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Priester en Leviet lopen met een boog om het slachtoffer van de roofoverval heen. De Samaritaan komt langs; een man van wie de priester, de Leviet en de wetgeleerde samen zeggen dat hij niet behoort tot ‘ons soort mensen’. Een buitenstaander met wie je niet van doen wil hebben. En juist hij, die Samaritaan, is de helper in nood. De Heere Jezus draait de vraag van de wetgeleerde helemaal om. Wie van die drie potentiële hulpverleners is nu echt de naaste geweest van die zwaargewonde, zo vraagt Hij.

In het Oude Testament is het diaconaat ook al aanwezig. Daar heet het ‘barmhartigheid en gerechtigheid’. Die twee gaan hand in hand. En als het volk dit dienstbetoon vergeet, wat dan? Dan zegt de Heere – leest het eerste hoofdstuk van Jesaja - dat Hij in dat geval een afkeer heeft van al die godsdienstige bijeenkomsten van Israël; Hij haat ze. Hij wil niet eens horen naar hun gebeden. De Heere zegt dan tot Zijn volk: “Leert goed te doen, zoekt het recht, helpt de verdrukte, doet de wees recht, behandelt de rechtszaak van de weduwe”. Stralen wij iets uit van wat de Heere van Zichzelf in Psalm 146 zegt?

7.1 Diaconaat in eigen gemeente

Het woord diaconie komt van het Griekse woord *diaconia* dat oorspronkelijk betekent:

- dienen
- het bedienen aan tafel
- dienst en hulpverlening aan een ander
- het voorzien in de levensbehoefte van een ander

Van deze diaconia lezen we voor het eerst in Handelingen 6. De apostelen zijn in de sterk groeiende kring van gelovigen zo druk met gemeenteopbouw dat een eerlijke dagelijkse hulpverlening aan weduwen erbij inschiet. Een goede orde en organisatie zijn dan van groot belang. Zo ontstaat het bijzondere ambt van diaken, zoals wij dat nog steeds kennen.

7.1.1. Wat doen we nu?

- We helpen daar waar de – sociale en financiële – nood te hoog is geworden. Veel problemen kunnen worden opgelost via de diverse sociale voorzieningen vanwege de overheid. Daar verwijzen wij in eerste instantie ook naar. Er zijn altijd schrijnende gevallen waar deze doorverwijzing niet voldoende is. Aanvullende hulp is dan noodzakelijk. In voorkomende gevallen voorziet de diaconie daarin.
- We verlenen naast het reguliere diaconale werk een financiële bijdrage aan diverse activiteiten binnen onze eigen gemeente. We noemen:
 - Zieken- en Ouderenwerk
 - Jeugdwerk
 - Evangelisatiewerk
 - Johannes Calvijnsschool
 - VakantieBijbelWeek
 - Gezamenlijke Kerstfeestviering van alle verenigingen
- Diaconale hulpdienst
- Collecteren voor de diverse werkzaamheden en het beheren van de geldelijke middelen die in een reeks van jaren tot op heden bij elkaar zijn gebracht voor de diaconale werkzaamheden.
- Dienstbetoon bij de Tafel des Heeren, het Heilig Avondmaal
- De dienst van de gebeden

7.1.2. Wat willen we gaan doen?

- 1 Graag willen we de komende periode de hierboven genoemde taken voortzetten.
- 2 De bezetting van de diaconale hulpdienst en de beschikbaarheid van hulpverleners baart zorgen. Deze hulpdienst moet dan ook worden versterkt. Deze vorm van hulpverlening zal de komende periode

sterk kunnen gaan toenemen. Dit komt vooral omdat opname van hulpvragers in een verzorgingshuis in grote mate beperkt zal gaan worden. Alleen de zeer zware vormen van hulpvragen zullen in de heel nabije toekomst nog in aanmerking komen voor opname in een verzorgingshuis. Dit betekent dat hulpvragers veel langer in de eigen woning zullen moeten blijven. En daar geholpen moeten worden door familie, vrienden, kennissen, enz. De inzet van mantelzorgers zal de komende tijd dan ook sterk toe gaan nemen.

3 We willen met name de rente die we jaarlijks aan de reserves toevoegen, in gaan zetten voor diaconale taken. Die inzet kan verder reiken dan de taken binnen onze eigen gemeente.

4 We willen de gemeente actiever betrekken bij en/of informeren over de inzet van de ontvangen middelen.

7.1.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

- Over de diaconale hulpdienst willen we met spoed een korte notitie opstellen waarin taken helder omschreven staan. We willen leden van onze gemeente benaderen met het verzoek zich in te zetten voor deze hulpdienst. Afstemming met andere hulpdiensten, zoals de Nederlandse Patiënten Vereniging (NPV) is gewenst.
- We willen ons aansluiten bij het Diaconaal Beraad Nijkerk, waarbij onder meer ook de Grote Kerk van Nijkerk al is aangesloten. Er kan een moment komen dat we met de diaconieën van de andere kerken in ons dorp contact gaan leggen zodat we de noodzakelijke hulp zo efficiënt mogelijk kunnen inzetten.
- Indien de plannen om in de huidige pastorie vormen van zorgverlening te huisvesten, zullen slagen, willen we overwegen zo nodig hiervoor middelen beschikbaar te stellen.
- Om de leden van onze gemeente actiever te betrekken bij de inzet van middelen, denken we na over het 1 x per jaar uitbrengen van een nieuwsbrief.

7.2 Diaconaat buiten de eigen gemeente

Ons dorp is groter dan onze eigen hervormde gemeente. De tijd dat meer dan de helft van de inwoners van Nijkerkerveen bij de gemeente ingeschreven was, ligt achter ons. Ook onder de mensen, van wie we zeggen dat ze 'nergens aan doen', zijn er die geen helper hebben. Zij zullen vragen in welke van de drie, vier kerken er zich mensen bevinden die hun naaste is.

De moderne communicatiemiddelen zorgen ervoor dat de wereld een dorp is geworden. We spreken niet zonder oorzaak van 'werelddiaconaat'. De nood van de hele wereld moeten we wel op onze gebedslippen nemen. Die nood is ten diepste een zaak van het hart. En dat mag en moet naar buiten. Die hele nood op onze nek nemen is onmogelijk. Wel hebben we de roeping om 'te doen wat onze hand vindt om te doen'.

7.2.1. Wat doen we nu?

- We ondersteunen het werk van de Hospice in Nijkerk waar mensen die zich in de laatste fase van hun leven bevinden in een huiselijke sfeer verpleegd en verzorgd worden.
- We ondersteunen de Voedselbank in Nijkerk.
- We ondersteunen de Nederlandse Patiëntenvereniging (NPV) die ervoor zorgt dat vrijwilligers ingezet worden om hulp te verlenen in de thuissituatie.
- We geven steun aan 'De Herberg', een pastoraal diaconaal centrum in Oosterbeek, waar mensen die overmand zijn door zorgen in de persoonlijke levenssfeer terecht kunnen om op adem te komen.
- We geven steun aan de stichting Eleos waar mensen met psychiatrische of psychosociale problemen worden verzorgd.
- We ondersteunen de stichting 'De Hoop' in Dordrecht waar hulp wordt geboden aan mensen, volwassenen en kinderen, met onder meer verslavingsproblemen
- De RST is een reformatische stichting die zorgt voor thuiszorg; we ondersteunen deze stichting.
- De Bond tegen het Vloeken geven we een jaarlijkse bijdrage.
- Financiële ondersteuning van de IZB (zending en evangelisatie in ons eigen land)
- We dragen bij aan de GZB (Gereformeerde Zendingsbond) waaronder de gemeenteopbouw in Kosovo (Peja)
- We begunstigen de "Bible League", een instelling die over de hele wereld zorgt voor de verspreiding van Bijbels studiemateriaal

- We leveren een bijdrage aan 'Open Doors', een instelling die zorgt voor ondersteuning van vervolgte en verdrukte christenen in vijftig landen, onder meer door het smokkelen van Bijbels en studiemateriaal
- We hebben via Woord en Daad een kind in de derde wereld geadopteerd
- Kom over en Help is een organisatie die zorgt voor het uitdelen van voedselpakketten aan de allerarmsten in Oost-Europa.
- Kerk in Actie van de Protestantse Kerk (PKN) ondersteunen we door te kiezen voor een speciaal en actueel onderwerp met betrekking tot hulpverlening
- Bij zeer ernstige rampen bieden we ondersteuning via de bij ons bekende organisaties, zoals Woord en Daad
- De bijdrage aan het 'Quotum' van de PKN is een verplichte bijdrage. Het gaat hier om een bijdrage aan het bovenplaatselijke werk van de landelijke kerk.

7.2.2. Wat willen we gaan doen?

We willen vooral de genoemde doelen blijven steunen. Jaarlijks komt er een veelvoud aan aanvragen tot financiële steun binnen. Daaruit maken we een keus. Dat leidt ertoe dat soms het ene doel wordt ingeruild voor een ander.

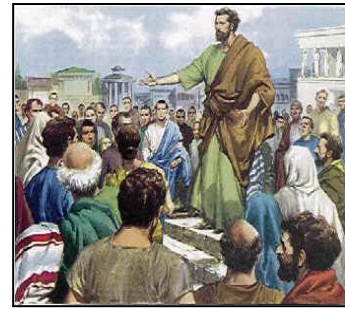
7.2.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Tegen het einde van elk jaar maken we een nieuw collecterooster. Wellicht is het mogelijk om – indien we besluiten tot de verspreiding van een jaarlijkse nieuwsbrief – de gemeente te informeren over de gekozen diaconale doelen die buiten onze eigen gemeente liggen.

Hoofdstuk 8: De missionaire gemeente

Vlak voordat Jezus in de hemel wordt opgenomen, belooft Hij Zijn discipelen dat de kracht van de Heilige Geest over hen zal komen. En dan zullen ze Zijn getuigen zijn. In het Grieks staat het woord 'martures'. Ons woord 'martelaar' is hiervan afgeleid. Getuigen zijn, te beginnen in Jeruzalem en verder gaan tot aan het uiterste einde van de aarde. Getuigen van de opgestane Heiland Die is gekomen om het verlorene te zoeken. Daar weten ze zelf van. En daarom kunnen ze niet nalaten te spreken over wat ze gezien en gehoord hebben. De Heere Jezus heeft ze zelf uitgezonden. En na hen zullen er velen volgen. Getuigen van Jezus. Er is geen andere naam onder de hemel gegeven waardoor wij moeten zalig worden. Van die Naam getuigen, dichtbij en veraf, is geen vrijblijvende zaak!

8.1 Evangelisatiewerk

Ons eigen dorp is ook 'zendingsgebied'. Aan rand- en buitenkerkelijken willen we laten zien hoe goed het is te geloven dat Jezus onze Verlosser is. Evangelisatiewerk in ons eigen dorp: de hele gemeente heeft hiertoe de opdracht.

8.1.1. Wat doen we nu?

- In onze gemeente hebben we een evangelisatiecommissie die op diverse terreinen actief is geweest. Als gevolg van vertrek van diverse leden van de commissie, zijn veel activiteiten op een laag pitje komen te staan.
- Er worden, in samenwerking met de Eben-Haëzerkerk en de Gereformeerde Kerk Alfa- en Bètacursussen gegeven.
- Op de 'uutkiekdag' zijn we present met zang en muziek.
- Er worden zang- en muziekavonden georganiseerd.
- Er wordt geprobeerd rand- en buitenkerkelijken, zeker in het geval dat het reguliere huisbezoek niet (langer) op prijs wordt gesteld, toch te benaderen.
- Nieuwe ingezetenen worden bezocht.
- Het blad 'Echo' van de IZB wordt verspreid.
- In de herfstvakantie is het Vakantiebijbelwerk actief.

8.1.2. Wat willen we gaan doen?

Het team van de evangelisatiecommissie moet dringend worden versterkt. Dit team zal onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad toe moeten groeien naar een coördinatiepunt van alle activiteiten. Er zal gezocht moeten worden naar nieuwe methoden om in een sterk veranderende cultuur die gepaard gaat met een modern levensgevoel de rand- en buitenkerkelijken te benaderen. Toerusting voor een dergelijke taak is noodzakelijk.

8.1.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

- We willen mensen benaderen die het team van de evangelisatiecommissie op korte termijn gaan versterken.
- Het (nieuwe) team zal een korte notitie samenstellen betreffende de huidige en toekomstige activiteiten en de coördinatie daarvan.
- We willen werken aan meer bewustwording in de gemeente van het belang van deze opdracht tot getuigen van Jezus. We zullen echter bij alles wat we doen moeten blijven beseffen dat het de Heere God is die mensen roept en tot Zich trekt. Tegelijk zegt Hij in Zijn Woord dat hij hiervoor Zijn gemeente wil gebruiken.

8.2 Zendingswerk

Evangelisatiewerk en zendingswerk lopen vloeiend in elkaar over. Bij 'evangelisatie' denken we veelal aan het zijn van getuige in eigen directe leefomgeving. We spreken intussen al langere tijd over 'evangelisatieposten' in gebieden van ons eigen land waar (bijna) het christelijke geloof is verdwenen. We noemen het ook wel inwendige zending, waarmee de IZB, vooral op projectmatige basis, bezig is. Als we over 'zending' spreken, bedoelen we, zeker in het gewone spraakgebruik, het brengen van de Goede Boodschap in andere landen dan Nederland. Hierbij moeten we wel bedenken dat het 'oude pionierswerk' alleen sporadisch nog voorkomt. Er zijn echter nog steeds plaatsen in de wereld waar vervolging aanwezig is. In 'Alle Volken', het zendingsblad van de GZB, lees je nog steeds van zendingsmedewerkers die om veiligheidsredenen alleen met de voornaam worden vermeld. Het merendeel van het werk concentreert zich meer en meer op vormingsactiviteiten voor de jonge zendinggemeenten, op gemeenteopbouw en op medische en landbouwtechnische werkzaamheden. De GZB zet zich vooral in voor het werk in andere landen, zowel in als buiten Europa. Er wordt meer en meer samenwerking gezocht met andere landelijke zendingsorganisaties die soms ook al jarenlang actief zijn op het gebied van de verspreiding en verbreiding van het Evangelie.

8.2.1. Wat doen we nu?

Onze gemeente heeft al vele jaren lang een zeer actieve zendingscommissie. Naast de gebruikelijke zendingscollectes tijdens de eredienst en de zendingsbusjes bij de uitgang van de kerk, organiseert zij tal van activiteiten die gericht zijn op geldverwerving. Te noemen valt onder meer de 'potgrondactie', de 'stampotactie' en de jaarlijks terugkerende fietstocht. Tijdens de jaarvergadering van de zendingscommissie is er in de meeste gevallen een zendingsmedewerker die met verlof is, aanwezig. Hij of zij vertelt in dat geval van het werk dat er gedaan wordt 'ergens in de wereld'. Ook geeft de zendingscommissie regelmatig een impressie van wat zij samen met andere vrijwilligers uit de gemeente aan activiteiten verrichten. De omschakeling van 'algemeen' naar meer 'projectgerichte' inzameling van geldmiddelen heeft de toename van de belangstelling uit de gemeente erg gestimuleerd.

8.2.2. Wat willen we gaan doen?

We zien graag dat de zendingscommissie haar vele activiteiten kan en mag voortzetten. De kerkenraad wil meer en meer de betrokkenheid van de gemeente bij dit werk bevorderen.

8.2.3. Hoe denken we ons doel te bereiken?

Volharden in de gebeden en de werken.

Hoofdstuk 9: De taak van de kerkrentmeesters

De kerkrentmeesterlijke taken worden uitgevoerd door drie leden van de gemeente waarvan er twee tevens ouderling zijn. Het college van kerkrentmeesters verricht zijn werkzaamheden in het besef dat de zorg voor de stoffelijke aangelegenheden ten dienste moet staan van de instandhouding en uitbreiding van de gemeente van Christus in Nijkerkerveen. Het beleid is erop gericht om te komen tot een op de langere termijn gezonde financiële situatie waarbij er evenwicht is tussen structurele uitgaven en inkomsten.

9.1 Het beheer van de gebouwen

- Het kerkgebouw en de pastorie zijn opnieuw gevoegd. De hiermee gepaard gaande kosten zijn ten laste van de reserves gekomen. Door goed overleg met de gemeentelijke overheid hebben we een deel van de kosten weten te dekken door de ontvangst van een monumentensubsidie die verstrekt is door de burgerlijke gemeente Nijkerk.
- In het verenigingsgebouw 'De Voorpost' is onlangs de kelderruimte onderhanden genomen. De in deze ruimte vanaf het begin optredende lekkages zijn grotendeels verholpen.
- In 2013 is de woning naast de kerk gekocht. Het is de bedoeling deze woning na een verbouwing als pastorie te bestemmen.

9.1.1. Wat doen we nu?

- De huidige (te) grote pastorie willen we bestemmen voor tijdelijke opvang van mensen die om welke reden ook zorg en verpleging nodig hebben welke in de thuissituatie niet of moeilijk is te realiseren. We zijn hiervoor nog steeds in onderhandeling met 'Amaris', de zorgverlener waaronder ook verzorgingshuis 'Arkemheen' valt.
- Het kerkorgel krijgt een jaarlijkse onderhoudsbeurt.
- In onze begroting is er een bestemmingsfonds onderhoud (inclusief het orgel) opgenomen. Jaarlijks worden hier geldmiddelen aan toegevoegd om voldoende reserve te hebben voor onderhoud.

9.1.2. Wat willen we gaan doen en hoe denken we ons doel te bereiken?

- Het onderhoud van de gebouwen moet worden opgenomen in een onderhoudsplanning. De te ramen kosten hiervan moeten worden gedekt ten laste van het onderhoudsfonds.
- Het elektronisch orgel in de Voorpost is oud en is dringend aan vervanging toe. Er moet worden overgegaan tot de aanschaf van een ander orgel.
- We willen de onderhandelingen met Amaris (Arkemheen) op korte termijn afronden en door middel van een huurcontract de huidige pastorie gaan verhuren. Onze gemeente blijft dus eigenaar van de pastorie.
- De gekochte woning naast de kerk willen we zo spoedig verbouwen en geschikt maken als pastorie.

9.2 Personele aangelegenheden

Het College van Kerkrentmeesters heeft voor de uitvoering van noodzakelijke werkzaamheden een aantal mensen in dienst.

9.2.1. Wat doen we nu?

De volgende personen die in dienst staan van de gemeente, waarvan de kosten ten laste van de gemeentekas komen, zijn:

- Een fulltime predikant; de materiële en immateriële belangen c.q. rechtspositie liggen vast in de landelijke regelingen van de PKN.
- Het kostersechtpaar, het beheerdersechtpaar en de organisten. Zij verlenen, ten behoeve van de goede voortgang van de erediensten en de activiteiten in het verenigingsgebouw, diverse werkzaamheden. Het college van kerkrentmeesters stelt hiervoor, na overleg met betrokkenen, een vergoeding vast.

9.2.2. Wat willen we gaan doen en hoe denken we ons doel te bereiken?

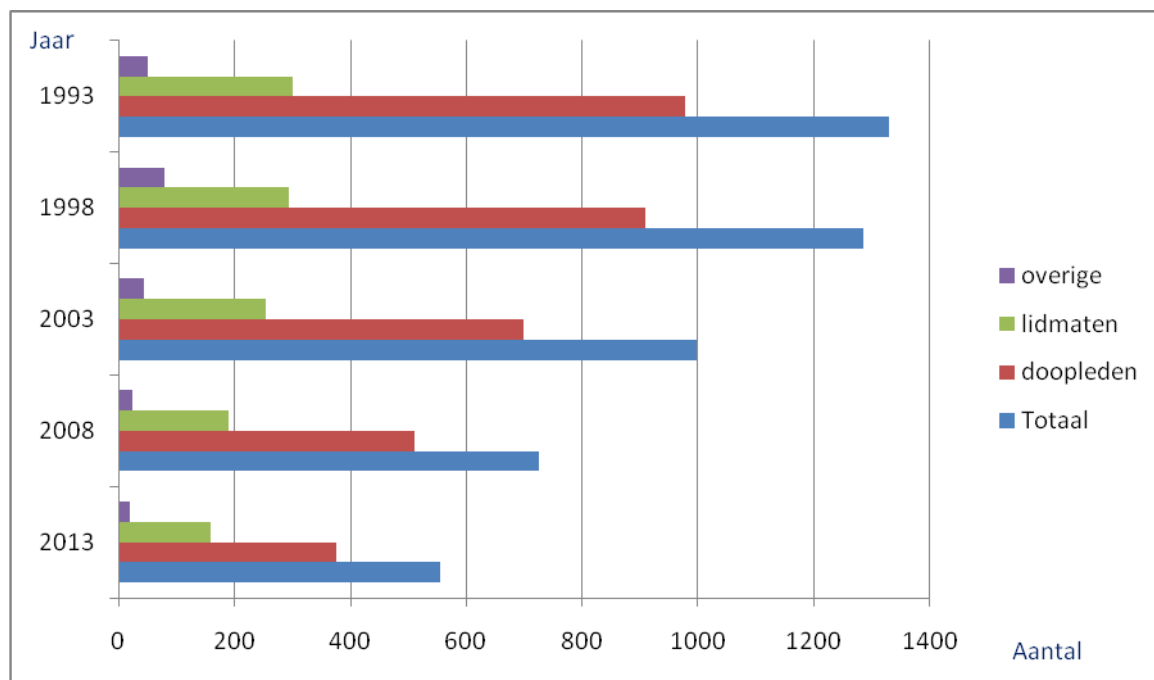
Het is al langer bekend dat in onze gemeente de inkomsten achter blijven bij de uitgaven. Qua ledenaantal en qua inkomsten is onze gemeente niet langer in staat om op termijn een fulltime predikantsplaats te handhaven. De komende tijd willen we dan ook in goed overleg met betrokkenen en met hogere organen bezien welke oplossingen er zijn. Zie verder onder paragraaf 9.4 dat handelt over ‘financiën’.

9.3 Ledenadministratie / ontwikkeling ledenbestand

Voor de ledenadministratie maken we gebruik van het landelijk systeem van de PKN. Uit het overzicht vanaf 2003 leiden we af dat het aantal leden de laatste tien jaar bijna is gehalveerd. In de afbeelding onder de volgende paragraaf wordt dit visueel duidelijk gemaakt. Bovendien valt uit de gegevens af te leiden dat onze kerkelijke gemeente vergeleken met het totale aantal inwoners van Nijkerkerveen plus Holkerveen meer ouderen en minder jongeren telt.

9.3.1. Wat doen we nu/waar staan we nu?

In onderstaande grafiek wordt duidelijk dat onze gemeente in een tijdsbestek van 20 jaar sterk gekrompen is. Waar onze gemeente in 1993 nog 1.329 leden telde, bedraagt het totale ledenaantal in 2013 slechts 556. De cijfermatige terugloop per jaar is weergegeven in bijlage V van dit beleidsplan.

Figuur 1: terugloop gemeenteleden in 20 jaar

Uit de gegevens blijkt dat de samenstelling van de leden naar leeftijd, in afgeronde percentages en vergeleken met de totale bevolking van Nijkerkerveen en Holkerveen, er als volgt uitziet:

Hervormde gemeente		Nijkerkerveen + Holkerveen	
00 t/m 19 jaar	15%		25%
20 t/m 39 jaar	<u>16%</u>		<u>19%</u>
samen	31%	samen	44%
40 t/m 64 jaar	43%		40%
65 en ouder	<u>26%</u>		<u>16%</u>
samen	69%	samen	56%

Figuur 2: Samenstelling gemeenteleden naar leeftijd t.o.v. de totale bevolking van Nijkerkerveen en Holkerveen

Wat we al wisten, omdat we het wekelijks zien en horen, wordt wel heel erg helder, schrijnend helder: onze gemeente vergrijsst in snel tempo. Sneller dan de bevolking van ons dorp. Dopelingen, zo weten we, zijn er nauwelijks meer; het aantal overledenen is veel groter. Naast *vergrijzing* spelen nog andere factoren een rol.

We noemen de toenemende *secularisatie* die ook in ons dorp sterk toeneemt. Veel rand- en buitenkerkelijken haken definitief af. Ook mensen die voorheen nog trouw waren, vervreemden van de kerk. Een ander aspect dat in onze gemeente zich voordoet, is het feit dat er (teveel) *overschrijvingen* zijn naar andere kerkelijke gemeenten in onze omgeving.

9.3.2. Wat willen we gaan doen en hoe denken we dat te bereiken?

Al meer dan tien jaar geleden hebben wij in een brief aan het gemeentebestuur onze verontrusting uitgesproken over het achterwege blijven van woningbouw. We zagen toen al dat vele jongeren elders woonruimte moesten gaan zoeken. We weten inmiddels dat er over enkele jaren woningen gebouwd gaan worden en er kansen komen – hoe bescheiden ook - voor onze jongeren en ook voor meer import. Dit zijn echter mogelijkheden die gebaseerd zijn op rekenkundige modellen.

Een ander punt, en vele malen belangrijker, is dat bovenstaande gegevens ons zomaar moedeloos zouden kunnen maken. En ertoe zouden kunnen leiden dat we als gemeente (nog) meer in onze schulp gaan kruipen. Tegelijk beseffen we dat onze Heere God ons tot iets anders roept: getuigen! Er is ook in ons dorp hiervoor nog een wereld te winnen. De ontwikkelingen van de laatste tien jaar dringt tot evangelisatie. Zie hiervoor verder in hoofdstuk 8 waar het gaat over de missionaire gemeente.

9.4 Financiën

Om het werk in Gods Koninkrijk mogelijk te maken, zijn er financiële middelen nodig. De opeenvolgende begrotingen van de laatste jaren laten zien dat het bijeen brengen van voldoende middelen achter blijft ten opzichte van de kosten. Op dezelfde voet doorgaan betekent dat we jaarlijks ongeveer € 40.000 á € 50.000 aan onze reserves moeten onttrekken. Gevolg daarvan is weer dat de rente-inkomsten, die een belangrijk deel van de jaarlijkse dekkingsmiddelen uitmaken, zullen dalen. Hierdoor neemt het jaarlijkse tekort weer toe en moet er een groter bedrag aan de reserve worden onttrokken. Zo ontstaat er een neerwaartse spiraal die op termijn zorgt voor een technisch faillissement.

9.4.1. Wat doen we nu?

Door intensivering van het aantal *collectes* tijdens de eredienst proberen we de inkomsten hieruit op peil te houden. Er zijn diverse acties, onder meer de *verkoopdagen* die de vrouwenverenigingen organiseren, waarvan de opbrengst wordt ingezet voor de jaarlijkse kosten van onze gemeente. Na aanvankelijke toename van de vrijwillige bijdrage door deelname aan de *Actie Kerkbalans*, constateren we dat de hoogte van de toezeggingen in 2013 een forse daling laat zien.

9.4.2. Wat willen we gaan doen en hoe denken we dat te bereiken?

In situaties waarin structureel de uitgaven hoger zijn dan de kosten, wordt er gezocht naar inkomstenverhoging en kostenverlaging. Doel is om op termijn de inkomsten en uitgaven in evenwicht te krijgen. Wat *de verhoging van de inkomsten* betreft zien we binnen de huidige situatie van onze gemeente nauwelijks reële mogelijkheden. Wat *de verlaging van de kosten* betreft zijn er binnen de huidige situatie van onze gemeente alleen mogelijkheden in de vermindering van de personele kosten. We streven ernaar om – in nauw overleg met hogere kerkelijke organen en in nauwe samenwerking met een kerkelijke gemeente van dezelfde identiteit in onze omgeving - over vier jaar te komen tot een evenwichtige begroting.

Hoofdstuk 10: Samenvatting

Par.	Onderwerp	Wat willen we gaan doen?	Hoe denken we ons doel te bereiken?
2.	IDENTITEIT		
2.1	Concretisering identiteit	Blijven bij gereformeerde belijden .	Verdieping geven aan Bijbelstudie en belijdenisgeschriften, helder maken wat dit betekent voor concrete leven in de 21 ^e eeuw.
2.2	Plaats binnen PKN	Het 'waarom' van hervormd in PKN.	Op gemeenteavonden blijven uitleggen van verklaringen.
2.3	Verbondenheid Geref. Bond	Blijven bij belijden en sobere liturgie.	Meer uitleg en toepassing in concrete situaties 21 ^e eeuw.
2.4	Relatie PKN-gemeenten in dorp	Normalisering contacten; geen fusie.	Gegeven de krimp contact leggen met gemeenten van dezelfde identiteit, in dorp kijken naar afstemming met de andere kerken op praktische vlak plus evaluatie van huidige praktijk.
3.	AMBTEN		
3.1	Man, vrouw en ambt	Onderscheiden taken helder maken.	Met gebruik van studiemateriaal GB de gemeente toerusten en helder maken wat ieders taken zijn in de gemeente
3.2	Verkiezing ambtsdrager	Blijven bij 'plaatselijke regeling'.	Beslissen over omvang predikantsplaats en omvang van de kerkenraad
4.	SAMENKOMENDE GEMEENTE		
4.1	Waarom zou ik naar de kerk gaan?	Invulling evangelisatiebijeenkomsten.	In overleg met de gemeente nagaan of 2 ^e paasdag en 2 ^e pinksterdag plus ochtenddiensten bid- en dankdag, evangelisatiebijeenkomsten gehouden kunnen worden. Leren van andere gemeenten plus overleg school en leiding jeugdwerk
4.2	Liturgie	Handhaven huidige liturgie.	Opnieuw het 'waarom' van de huidige liturgie duidelijk maken.

4.3	Gemeentezang	Gebruik Liedboek van Israël en de 12 'enige gezangen'; niet-ritmisch.	Verouderde woorden uit berijming 1773 uitleggen; verenigingen en commissies vrij in zake kiezen voor ritmisch zingen op eigen verenigingsavonden.
4.4	Sacramenten	Antwoord geven op tal van vragen; nagaan van hertaalde formulieren.	In aparte notitie antwoorden op actuele vragen vastleggen; Na bestudering hertaalde formulieren beslissen over wel of niet invoeren.
4.5	Aangepaste kerkdiensten	Minimaal 1 dienst per jaar; blijven gebruikelijke liturgie; eigen moment doelgroep voor eigen zang en muziek.	In overleg treden met Philadelphia
4.6	Bijzondere kerkdiensten	Opening/sluiting winterwerk handhaven op huidige niveau; bezien of er mogelijkheden zijn voorafgaande aan de dienst enkele liederen te zingen.	Betrokkenheid gemeente vergroten; inhoud liederen toetsen; nagaan hoe VakantieBijbelWerk verbonden kan worden met eredienst.
4.7	Huwelijksdienst	Liturgie eredienst; om pastorale redenen evt. ruimte voor toezingen door familie met vrij lied. Antwoord zoeken op vragen van huidige tijd.	Maken van afzonderlijke notitie waarin antwoorden worden vastgelegd, inclusief mogelijkheden van invoeren huwelijks catechese.
4.8	Belijdenisdienst	Huidige gang van zaken handhaven	Geen bijzonderheden
4.9	Rouwdienst	Volgt liturgie van de eredienst; om pastorale redenen kan bij uitzondering een vrij lied worden gezongen. Aandacht voor nazorg	In aparte notitie vastleggen hoe ambtelijke werkzaamheden voor, tijdens en na rouwdienst gestalte (moeten) krijgen.
5.	LERENDE GEMEENTE		
5.1	Prediking	Gedegen exegetische plus toepassing; alle belijdenisgeschriften aan de orde stellen.	Mogelijkheden voor meer preekbesprekingen nagaan en uitvoeren. Zie verder onder hoofdstuk 2 over identiteit.
5.2	Catechese	Leren staat centraal; jeugd wel vasthouden; na belijdenis vervolgcatechese	Met jeugd en hun ouders inventariseren hoe catechese verbeterd kan worden,

			beslissen over vervolgcatechese en invulling daarvan
5.3	Verenigingen	Activiteiten aansluiting laten houden bij identiteit gemeente.	Betrokkenheid hele gemeente vergroten, zingen van psalmen bevorderen, OTH-bundel kritisch gebruiken, herziene OTH-bundel afwachten en daarna beoordelen.
6.	PASTORALE GEMEENTE		
6.1	Pastoraat	Onderlinge taakverdeling helder maken.	In een aparte notitie de onderlinge taakverdeling vastleggen, mogelijkheden nagaan voor groot huisbezoek.
7.	DIACONALE GEMEENTE		
7.1	Diaconaat in eigen gemeente	Versterking diaconale hulpdienst, afstemming met andere gemeenten.	Actief mensen benaderen voor hulpdienst, deelname aan Diaconaal Beraad nagaan, binnen dorp op termijn streven naar praktische afstemming, aparte notie maken om e.e.a. vast te leggen.
7.2	Diaconaat buiten eigen gemeente	Informatie geven over 'wat we doen'.	Gebruik maken van evt. nieuwsbrief.
8.	MISSIONAIRE GEMEENTE		
8.1	Evangelisatie	Commissie versterken met nieuwe leden, Commissie = coördinatiepunt, Nieuwe methoden voor evangelisatie.	Mensen vragen voor deelname aan commissie, notitie maken voor aanpak, bewustwording in gemeente vergroten, extra evangelisatiebijeenkomsten op 2 ^e feestdagen en op de ochtenden van bid- en dankdagen.
8.2	Zending	Voortzetten huidige beleid	Blijven richten op projectmatige acties.
9.	KERKRENTMEESTERS		
9.1	Beheer gebouwen	Huidige pastorie verhuren, nieuwe pastorie aanpassen, onderhoud goed bijhouden.	Onderhandelingen met Amaris voortzetten en afronden, verbouwplan maken en uitvoeren Onderhoudsplanning maken.

9.2	Personeel	De salariskosten terugdringen	In overleg met betrokkenen en hogere kerkelijke organen treden.
9.3	Ledenbestand	Inspannen om de krimp een halt toe te roepen.	Verbeteren communicatie met leden die het langzaam maar zeker af laten weten, Evangelisatie.
9.4	Financiën	Kosten drukken en inkomsten verhogen.	Binnen vier jaar toegroeien naar sluitende begroting.

Bijlagen

- I Verklaring, verbonden met het gereformeerd belijden
- II Convenant op basis van het beleidsplan
- III Eigen verklaring
- IV Orde van dienst
- V Terugloop ledenaantal 1993-2013

Bijlage I

VERKLARING, VERBONDEN MET HET GEREFORMEERD BELIJDEN

Als kerkenraad van de hervormde gemeente te Nijkerkerveen weten we ons door onze Nederlandse Hervormde Kerk gebracht op een weg die wij niet hebben begeerd en waarover wij in het geweten bezwaard zijn. Wij erkennen dat wij delen in de schuld van onze kerk. Gedachtig aan het woord van de apostel: 'Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw' (2 Tim. 2 : 13) weten wij ons echter, zelf levend van Gods trouw, verschuldigd binnen de kerk trouw te blijven aan de roeping waarmee de Koning der Kerk, Jezus Christus, ons geroepen heeft.

Met de kerk belijden wij dat 'Christus een eeuwig Koning is, die zonder onderdanen niet zijn kan (art. 27 Ned. Geloofsbelijdenis) en dat Hij Zijn Kerk bewaart. Daarom beloven wij dat wij ons in gehoorzaamheid zullen onderwerpen aan het juk van Christus. Wij begeren ons te houden aan de verkondiging van Zijn Evangelie, de sacramenten naar Zijn inzetting en de kerkelijke tucht te oefenen om elkaar te bewaren bij Zijn ontferming. Wij beloven ons te houden aan het betrouwbaar Woord van God en alle dingen te verwerpen die daar tegen zijn, houdende Jezus Christus voor het enige Hoofd.

Als wij zo als gemeente – met vreze en beven – onze plaats innemen binnen het geheel van de verenigde kerk, verklaren wij ons gebonden te weten aan de gereformeerde belijdenis. Met Gods hulp zullen wij weerspreken en weren al wat met dit belijden in strijd is. Bij de inrichting van het leven der gemeente zullen wij ons houden aan de instellingen die met deze belijdenis overeenstemmen. In de gemeente zal de nodiging tot het Heilig Avondmaal en de roeping tot het ambt uitgaan naar hen die tot de openbare belijdenis des geloofs zijn gekomen. In de gemeente zal geen andere levensverbintenis worden ingezegend dan een huwelijk van man en vrouw dat wettig voor de overheid is gesloten.

Omdat wij ons schuldig weten onze gaven 'ten nutte en ter zaligheid der andere lidmaten gewillig en met vreugde aan te wenden' (antw. 55 Heid. Cat.) zullen wij de kerk en elkaar blijven oproepen om – in overeenstemming met de gereformeerde belijdenisgeschriften van de kerk – de weg van gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord gaan.

Bijlage II

CONVENANT OP BASIS VAN HET BELEIDSPLAN

De Hervormde Gemeente van Nijkerkerveen blijft gemeente op de huidige basis van Schrift en belijdenis, overeenkomstig het Woord van God. Behalve het onderschrijven van de Verklaring aangaande de verbondenheid met het gereformeerd belijden, zoals verwoord in Preambule 1, onderschrijven wij ook het Convenant van Alblasserdam.

Onze Hervormde Gemeente staat op gereformeerde grondslag binnen de Nederlandse Hervormde Kerk, nu voortgezet binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Dat houdt onder meer in dat binnen het gemeentelven een centrale plaats wordt toegekend aan een schriftuurlijke en appellerende prediking in de erediensten en op de christelijke gedenkdagen. Daarbij geldt de Bijbel als het onfeilbaar Woord van God, gezaghebbend voor leer en leven.

In de beide sacramenten, t.w. de viering van het Heilig Avondmaal en de bediening van de Heilige Doop, belijdt en ervaart de gemeente de gemeenschap met Christus en met elkaar en de verbondstrouw van God.

De gemeente belijdt het algemeen ongetwijfeld christelijk geloof zoals neergelegd in de drie algemene belijdenisgeschriften, nl. de Apostolische Geloofsbelijdenis, de geloofsbelijdenis van Nicea en de geloofsbelijdenis van Athanasius. De gemeente wil staan in de traditie van de Reformatie en trouw zijn aan de belijdenis van het voorgeslacht. Zij acht zich dan ook gebonden aan de drie bijzondere belijdenisgeschriften van de kerk, de drie Formulieren van Enigheid, nl. de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels. De grondslag van onze gemeente kan onder geen beding worden gewijzigd door besluiten van meerdere ambtelijke vergaderingen van de kerk en de overheid.

De kerkenraad en de gemeente hebben deze grondslag en enkele concretisering van daarvan verwoord en geven daarmee aan waarop zij de synode aanspreken en waarop zij door haar aangesproken willen en mogen worden.

1. Als kerkenraad en gemeente belijden wij, met Gods hulp acht te geven op en vast te houden aan de zuivere prediking van het Evangelie, de zuivere bediening van de sacramenten, het bestraffen van de zonden, ons in alle dingen te richten naar het onfeilbaar Woord van God, waarbij wij alles wat hiermee in strijd is, verwerpen. Als kerk, geboren uit de gereformeerde tak van de Reformatie, aanvaarden wij daarom niet zonder meer de Augsburgse Confessie, noch de Catechismus van Luther. Verder verwerpen wij de Konkordie van Leuvenberg en de Barmer Thesen.
2. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat de Heilige Doop een instelling is van Jezus Christus om ons en onze kinderen Zijn verbond te verzegelen. Daarom behoren de kleine kinderen van de gemeente als erfgenamen van het Rijk Gods gedoopt te wezen.
3. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat het Heilig Avondmaal een instelling is van Jezus Christus, die Hij alleen heeft ingesteld voor Zijn gelovigen die in het midden van de gemeente belijdenis des geloofs hebben afgelegd. Wij vermanen alle ongelovigen en hen die zich met ergerlijke zonden besmet weten, zich van de tafel des Heeren te onthouden, zolang zij zich niet bekeren. Met Gods hulp zullen wij tegenstaan en weren allen die de heilige sacramenten misbruiken of verachten.
4. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat tot ambtsdragers van de gemeente – zowel ouderlingen als diakenen – door wettige verkiezing geroepen en bevestigd dienen te worden mannenbroeders, belijdende leden van de kerk en vervuld met de Heilige Geest.
5. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat het huwelijk tussen man en vrouw een instelling van God is en als zodanig heilig gehouden dient te worden. Alternatieve samenlevingsvormen zijn onbijbels en daarom censurabel. Daarom zal de kerkenraad op Bijbelse wijze tucht oefenen over hen die deze instelling van God ontkrachten.

6. Als kerkenraad en gemeente spreken wij uit dat zodanige mannen als kandidaat tot de heilige dienst toegelaten en bevestigd dienen te worden, die, staande op de hierboven vermelde en verantwoorde grondslag, de kerk wensen te dienen met het Evangelie van Jezus Christus.

Het is ons verlangen, dat geheel de kerk waarlijk belijdende kerk is, levend overeenkomstig Gods Woord en getuigenis, zodat aan haar geestelijk karakter geen afbreuk wordt gedaan door verwereldlijking.

Staande op deze grondslag wensen wij in de kerk die God in ons vaderland geplant heeft, ons Nederlandse volk te dienen met het heilig Evangelie van de genade Gods.

Bijlage III

EIGEN VERKLARING

Als kerkenraad van de hervormde gemeente te Nijkerkerveen weten we ons door onze Nederlandse Hervormde Kerk gebracht op een weg die wij niet hebben begeerd en waarover wij in het geweten bezwaard zijn. Wij erkennen dat wij delen in de schuld van onze kerk. Gedachtig aan het woord van de apostel: 'Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw' (2 Tim. 2 : 13) weten wij ons echter, zelf levend van Gods trouw, verschuldigd binnen de kerk trouw te blijven aan de roeping waarmee de Koning der Kerk, Jezus Christus, ons geroepen heeft.

Met de kerk belijden wij dat 'Christus een eeuwig Koning is, die zonder onderdanen niet zijn kan (art. 27 Ned. Geloofsbelijdenis) en dat Hij Zijn Kerk bewaart. Daarom beloven wij dat wij ons in gehoorzaamheid zullen onderwerpen aan het juk van Christus. Wij begeren ons te houden aan de verkondiging van Zijn Evangelie, de sacramenten naar Zijn inzetting en de kerkelijke tucht te oefenen om elkaar te bewaren bij Zijn ontferming. Wij beloven ons te houden aan het betrouwbaar Woord van God en alle dingen te verwerpen die daar tegen zijn, houdende Jezus Christus voor het enige Hoofd.

Als wij zo als gemeente – met vreze en beven – onze plaats innemen binnen het geheel van de verenigde kerk, verklaren wij ons gebonden te weten aan de gereformeerde belijdenis. Met Gods hulp zullen wij weerspreken en weren al wat met dit belijden in strijd is. Bij de inrichting van het leven der gemeente zullen wij ons houden aan de instellingen die met deze belijdenis overeenstemmen. In de gemeente zal de nodiging tot het Heilig Avondmaal en de roeping tot het ambt uitgaan naar hen die tot de openbare belijdenis des geloofs zijn gekomen. In de gemeente zal geen andere levensverbintenis worden ingezegend dan een huwelijk van man en vrouw dat wettig voor de overheid is gesloten.

Omdat wij ons schuldig weten onze gaven 'ten nutte en ter zaligheid der andere lidmaten gewillig en met vreugde aan te wenden' (antw. 55 Heid. Cat.) zullen wij de kerk en elkaar blijven oproepen om – in overeenstemming met de gereformeerde belijdenisgeschriften van de kerk – de weg van gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord te gaan.

Tevens verklaren ook wij volledig in te stemmen met het Convenant van de classis Alblasserdam en ons aan te sluiten bij al die gemeenten, die zich verenigd hebben in het Convenant. Dit Convenant hebben ook wij ondertekend.

Namens de kerkenraad van de hervormde gemeente te Nijkerkerveen

Preses (consulent):
M. Baan

Waarnemend scriba:
Oud. H. Bunte

datum: 22 april 2004

Bijlage IV

ORDE VAN DIENST

(inleidend orgelspel en voorzang)

- Stil gebed
- Votum en Groet
- Gemeentezang
- Lezing van de Wet des Heeren of Geloofsbelijdenis
- Gemeentezang
- Dienst van de gebeden
- Schriftlezing
- Dienst van de offeranden
- Gemeentezang
- Dienst van het Woord
- Gemeentezang
- Dienst van de gebeden
- Gemeentezang
- Zegen

(uitleidend orgelspel)

Voor hen die niet in gelegenheid zijn een kerkdienst te bezoeken, bestaat de mogelijkheid om thuis mee te luisteren of de dienst op een later tijdstip te beluisteren.

Bijlage V	TERUGLOOP LEDENAANTAL 1993-2013
-----------	---------------------------------

Jaartal	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
																						1aug
lidmaten	301	302	319	316	308	295	292	285	271	260	254	236	232	201	195	190	184	186	192	182	160	
doopleden	978	923	927	932	917	910	905	742	745	723	698	625	600	596	526	510	492	464	445	407	375	
overige	50	80	80	80	80	80	80	73	44	44	44	38	45	31	28	25	27	22	23	21	21	
totaal	1329	1305	1326	1328	1305	1285	1277	1100	1060	1027	998	899	877	828	749	725	703	672	660	610	556	530
Aantal +/-		-4	+21	+2	-23	-20	-8	-177	-40	-33	-31	-97	-22	-49	-79	-24	-22	-31	-12	-50	-54	-26
% +/-		-0,3%	+1,6%	+0,2%	-1,7%	-1,5%	-0,6%	-13,9%	-3,6%	-3,1%	-3,0%	-9,7%	-2,4%	-5,6%	-9,5%	-3,2%	-3,0%	-4,4%	-1,8%	-7,6%	-8,9%	4,7%

Opmerkingen:

- 1) de cijfermatige gegevens in enig jaar geven het 'resultaat' weer van het voorafgaande jaar; bijvoorbeeld: onder 2007 staat het 'verlies' van 2006, etc.
- 2) uitspringende jaren zijn in het **rood** aangegeven; bijvoorbeeld het jaar 2000 (-177= -13,9%); wat kan leiden tot de vraag wat er in het voorafgaande jaar 1999 is 'gebeurd'. Dat geldt ook voor alle andere in het rood aangegeven jaren.
- 3) In de kolom van 2014 (grijs) staat het voorlopig resultaat van het lopende jaar t/m 1 augustus
- 4) Van 1993 t/m 2003 doet zich één geval van een grote daling voor; van 2004 t/m 2013 doen zich vier gevallen voor van meer dan gemiddelde daling

